

Den Europæiske Unions Tidende

L 141

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

28. maj 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) nr. 488/2013 af 27. maj 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen 1

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 489/2013 af 27. maj 2013 om ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer for så vidt angår stoffet dobbeltstrenget ribonukleinsyre homolog til viral ribonukleinsyre, som koder for en del af proteinkappen og en del af den intergeniske region hos israelsk akutparalysevirus ⁽¹⁾ 4

- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 490/2013 af 27. maj 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien 6

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 491/2013 af 27. maj 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 26

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse 28

- ★ Rådets direktiv 2013/13/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende beskatning på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse 30

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSE

2013/236/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 25. april 2013 rettet til Cypern om specifikke foranstaltninger til genoprettelse af finansiell stabilitet og bæredygtig vækst 32

2013/237/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 14. maj 2013 om tilladelse til Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 37

2013/238/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 21. maj 2013 om beskikkelse af fire britiske medlemmer af og tre britiske suppleanter til Regionsudvalget 42

2013/239/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 21. maj 2013 om beskikkelse af en estisk suppleant til Regionsudvalget 43

- ★ Rådets afgørelse 2013/240/FUSP af 27. maj 2013 om ændring af afgørelse 2010/279/FUSP om Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) 44

- ★ Rådets afgørelse 2013/241/FUSP af 27. maj 2013 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO 47

2013/242/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 22. maj 2013 om udarbejdelse af en model for nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (meddelt under nummer C(2013) 2882) ⁽¹⁾ 48

2013/243/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 24. maj 2013 om midlertidig undtagelse fra oprindelsesreglerne i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for at tage hensyn til Swazilands særlige situation vedrørende ferskner, pærer og ananas (meddelt under nummer C(2013) 2906) 54

Meddelelse til læserne — Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (se omslagets tredje side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 488/2013

af 27. maj 2013

om ændring af forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse 2011/137/FUSP af 28. februar 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen ⁽¹⁾,

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen ⁽²⁾ får foranstaltningerne i afgørelse 2011/137/FUSP virkning.
- (2) Rådets afgørelse 2013/45/FUSP ⁽³⁾ ændrer afgørelse 2011/137/FUSP, således at det bliver muligt at frigive visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, når det er nødvendigt for at efterkomme en retslig eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en retslig afgørelse, der kan fuldbyrdes i en medlemsstat.
- (3) Rådets afgørelse 2013/182/FUSP ⁽⁴⁾ ændrer afgørelse 2011/137/FUSP i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2095 (2013), som ændrer de undtagelser fra våbenembargoen, der er fastsat i punkt 9, litra a), i Sikkerhedsrådets resolution 1970 (2011) og i punkt 13, litra a), i Sikkerhedsrådets resolution 2009 (2011).
- (4) Da nogle af disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er lovgivning på EU-plan nødvendig for at kunne gennemføre dem, navnlig for at sikre, at de økonomiske aktører i alle medlemsstaterne anvender dem på samme måde.

- (5) Forordning (EU) nr. 204/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 204/2011 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

1. Det er forbudt:

- a) direkte eller indirekte at yde teknisk bistand i tilknytning til de varer og den teknologi, der er opført på Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr ^(*) ("den fælles liste over militært udstyr"), og i tilknytning til levering, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af varer på denne liste til personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen
- b) direkte eller indirekte at yde teknisk bistand, finansiering eller finansiell bistand eller mægler-service i tilknytning til udstyr, der kan bruges til intern undertrykkelse, jf. listen i bilag I, til personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen
- c) direkte eller indirekte at yde finansiering eller finansiell bistand i tilknytning til de varer og den teknologi, der er opført på den fælles liste over militært udstyr eller listen i bilag I, herunder navnlig gavebistand, lån og eksportkreditforsikring, til salg, levering, overførsel eller udførsel af sådanne varer eller til ydelse af dertil knyttet teknisk bistand til personer, enheder eller organer i Libyen eller til brug i Libyen
- d) direkte eller indirekte at yde teknisk bistand, finansiering eller finansiell bistand, mægler-service eller transporttjenester i tilknytning til levering af bevæbnede lejesoldater i Libyen eller til brug i Libyen

⁽¹⁾ EUT L 58 af 3.3.2011, s. 53.⁽²⁾ EUT L 58 af 3.3.2011, s. 1.⁽³⁾ EUT L 20 af 23.1.2013, s. 60.⁽⁴⁾ EUT L 111 af 23.4.2013, s. 50.

- e) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, der har til formål eller til følge at omgå de i litra a)-d) omhandlede forbud.

2. Forbuddene i stk. 1 finder dog ikke anvendelse på:

- a) ydelse af teknisk bistand, finansiering eller finansiel bistand vedrørende ikkedødbringende militærudstyr, der er udelukkende er bestemt til humanitære formål eller beskyttelsesformål, og som på forhånd er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV
- b) ydelse af teknisk bistand, finansiering eller finansiel bistand i tilknytning til andet salg og levering af våben og tilknyttet materiel, som på forhånd er godkendt af sanktionskomitéen
- c) ydelse af teknisk bistand, finansiering eller finansiel bistand, der udelukkende er bestemt til sikkerheds- og nedrustningsstøtte til den libyske regering
- d) beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og hjelme, der midlertidigt eksporteres til Libyen udelukkende til personlig brug for personel fra FN, Unionen eller dens medlemsstater, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV, tillade, at der ydes teknisk bistand, finansiering og finansiel bistand i tilknytning til udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, på sådanne betingelser, som de skønner hensigtsmæssige efter at have konstateret, at det pågældende udstyr udelukkende er bestemt til humanitære formål eller beskyttelsesformål.

(*) EUT C 69 af 18.3.2010, s. 19."

2) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

1. Uanset artikel 5 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV, med hensyn til personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag II, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer er omfattet af en retslig, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret, der er truffet inden den dato, hvor personen, enheden eller organet omhandlet i artikel 5 blev opført på listen i bilag II eller nævnt i artikel 5, stk. 4, eller af en dom, administrativ afgørelse eller voldgiftskendelse, der er afsagt før denne dato
- b) de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at indfri fordringer, der er sikret ved en sådan tilbageholdelsesret eller anerkendt

som gyldige ved en sådan dom, afgørelse eller kendelse, inden for de grænser, som er fastsat i gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

- c) afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, afgørelsen eller kendelsen er ikke til fordel for personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag II eller III eller nævnt i artikel 5, stk. 4
- d) anerkendelse af afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, afgørelsen eller kendelsen er ikke i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat, og
- e) sanktionskomitéen er blevet underrettet af medlemsstaten om afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, afgørelsen eller kendelsen.

2. Uanset artikel 5 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag IV, med hensyn til personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag III, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsavgørelse, der er truffet forud for den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i artikel 5, blev opført på listen i bilag III, eller af en retslig eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en retslig afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter denne dato
- b) de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at indfri fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat i gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

- c) afgørelsen er ikke til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag II eller III eller nævnt i artikel 5, stk. 4, og

- d) anerkendelse af afgørelsen er ikke i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

3. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af denne artikel."

3) I artikel 9, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

- "c) forfaldne beløb i henhold til en retslig, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret eller til en dom, administrativ afgørelse eller voldgiftskendelse, jf. artikel 8, stk. 1
- d) forfaldne beløb i henhold til en retslig, administrativ eller en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet i Unionen eller kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 8, stk. 2."

4) I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

"3. Stk. 2 forhindrer ikke medlemsstaterne i at udveksle sådanne oplysninger i henhold til deres nationale ret med Libyens relevante myndigheder og andre medlemsstater, når det er nødvendigt med det formål at bidrage til inddragelsen af uretmæssigt tilegnede aktiver."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2013.

På Rådets vegne
C. ASHTON
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 489/2013

af 27. maj 2013

om ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer for så vidt angår stoffet dobbeltstrenget ribonukleinsyre homolog til viral ribonukleinsyre, som koder for en del af proteinkappen og en del af den intergeniske region hos israelsk akutparalysevirus

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, særlig artikel 14 sammenholdt med artikel 17,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Lægemiddelagentur, udarbejdet af Udvalget for Veterinærlægemidler, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 470/2009 fastsættes en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer (i det følgende benævnt »MRL«) af farmakologisk virksomme stoffer, som er bestemt til anvendelse i Unionen i veterinærlægemidler til dyr bestemt til fødevareproduktion eller i biocidholdige produkter, der anvendes i husdyrbrug.

(2) Bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 37/2010 af 22. december 2009 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til MRL i animalske fødevarer ⁽²⁾ indeholder en liste over farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer.

(3) En ansøgning om fastsættelse af MRL'er for stoffet dobbeltstrenget ribonukleinsyre homolog til viral ribonukleinsyre, som koder for en del af proteinkappen og en del af den intergeniske region hos israelsk akutparalysevirus, for bier er blevet indgivet til Det Europæiske Lægemiddelagentur.

(4) Udvalget for Veterinærlægemidler har anbefalet, at for dette farmakologisk virksomme stof vil en farmakologisk og toksikologisk standardfremgangsmåde, herunder fastsættelsen af et niveau for acceptabelt dagligt indtag, ikke være egnet, og at der ikke er nogen grund til at fastsætte en MRL, gældende for honning, for så vidt angår stoffet dobbeltstrenget ribonukleinsyre homolog til viral ribonukleinsyre, som koder for en del af proteinkappen og en del af den intergeniske region hos israelsk akutparalysevirus, for bier.

(5) Ifølge artikel 5 i forordning (EF) nr. 470/2009 skal Det Europæiske Lægemiddelagentur overveje at anvende MRL'er, som er fastsat for et farmakologisk virksomt stof i en bestemt fødevare i forbindelse med en anden fødevare hidrørende fra samme art, eller MRL'er, som er fastsat for et farmakologisk virksomt stof i en eller flere arter i forbindelse med andre arter. Udvalget for Veterinærlægemidler har konkluderet, at en ekstrapolering til andre fødevareproducerende arter ikke kan anvendes for dette stof.

(6) Tabel 1 i bilag til forordning (EU) nr. 37/2010 skal derfor ændres, således at stoffet dobbeltstrenget ribonukleinsyre homolog til viral ribonukleinsyre, som koder for en del af proteinkappen og en del af den intergeniske region hos israelsk akutparalysevirus, for bier inkluderes, idet det fastsættes, at der ikke er behov for at fastsætte en MRL gældende for honning.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærlægemidler —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 15 af 20.1.2010, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Nedenstående stof indsættes i alfabetisk rækkefølge i tabel 1 i bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010:

Farmakologisk virksomt stof	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser (jf. artikel 14, stk. 7, i forordning (EF) nr. 470/2009)	Terapeutisk klassifikation
»Dobbeltstrenget ribonukleinsyre homolog til viral ribonukleinsyre, som koder for en del af proteinkappen og en del af den intergeniske region hos israelsk akutparalysevirus	IKKE RELEVANT	Bier	MRL ikke påkrævet	Honning	INGEN ANGIVELSE	INGEN ANGIVELSE«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 490/2013

af 27. maj 2013

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ ("grundforordningen"), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB

1. Indledning

- (1) Europa-Kommissionen ("Kommissionen") offentliggjorde den 29. august 2012 en meddelelse ("indledningsmeddelelsen") i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien ("de pågældende lande").
- (2) Undersøgelsen blev indledt på grundlag af en klage indgivet den 17. juli 2012 af European Biodiesel Board ("klageren") på vegne af producenter, der tegner sig for mere end 60 % af den samlede EU-produktion af biodiesel. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af undersøgelsen.
- (3) Den 30. januar 2013 gjorde Kommissionen importen af samme vare med oprindelse i de pågældende lande til genstand for registrering ved Kommissionens forordning (EU) nr. 79/2013 af 28. januar 2013 ⁽³⁾.
- (4) Den 10. november 2012 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾ om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien og indledte en separat undersøgelse.

2. Undersøgelsesperiode

- (5) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2011 til 30. juni 2012 ("undersøgelsesperioden" eller "UP"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2009 til udgangen af UP ("den betragtede periode").

3. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (6) Kommissionen underrettede officielt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende

producenter i Argentina og Indonesien, de kendte importører, leverandører, distributører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt myndighederne i Argentina og Indonesien om indledningen af undersøgelsen. I indledningsmeddelelsen blev alle parter, der var berørt af undersøgelsen, opfordret til at kontakte Kommissionen og give sig til kende.

- (7) De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en mundtlig høring inden for fristen i indledningsmeddelelsen.

- (8) Klageren, de eksporterende producenter i Argentina og Indonesien, importørerne og myndighederne i Argentina og Indonesien tilkendegav deres synspunkter. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

3.1. Stikprøveudtagning

- (9) I betragtning af det store antal eksporterende producenter i Argentina og Indonesien, ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen og EU-producenter, der var involveret i undersøgelsen, og for at afslutte undersøgelsen inden for den lovbestede tidsfrist meddelte Kommissionen i indledningsmeddelelsen, at den eventuelt ville begrænse antallet af eksporterende producenter i Argentina og Indonesien, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenter, der ville blive undersøgt, til et rimeligt antal, ved at udtage en stikprøve i henhold til grundforordningens artikel 17 (denne proces benævnes også "stikprøveudtagning").

3.2. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Argentina

- (10) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, blev alle eksporterende producenter i Argentina anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive oplysninger som anført i indledningsmeddelelsen.
- (11) I alt ti eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. To virksomheder anførte imidlertid, at de ikke havde haft nogen eksport til Unionen i UP (eller slet ingen produktion).

- (12) De resterende otte (grupper af) eksporterende producenter tegnede sig for hele eksportmængden til Unionen i UP.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 260 af 29.8.2012, s. 8.

⁽³⁾ EUT L 27 af 29.1.2013, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 342 af 10.11.2012, s. 12.

(13) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve på tre eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. De stikprøveudtagne tegnede sig for 86 % af den samlede eksportmængde til Unionen af den pågældende vare i UP som opgivet af de otte eksporterende producenter, jf. betragtning 12.

(14) I henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle de kendte eksporterende producenter, de argentinske producentsammenslutninger og de argentinske myndigheder hørt om udtagelsen af stikprøven og gjorde ikke indsigelse.

3.3. Individuel undersøgelse

(15) Blandt de argentinske virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, var der ingen, der anmodede om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3.

3.4. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Indonesien

(16) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, blev alle eksporterende producenter i Indonesien anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive oplysninger som anført i indledningsmeddelelsen.

(17) I alt otte eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Tre virksomheder meddelte imidlertid, at de ikke havde haft nogen eksport til Unionen i UP.

(18) De resterende fem (grupper af) eksporterende producenter tegnede sig for hele eksportmængden til Unionen i UP.

(19) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve på fire eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. De stikprøveudtagne tegnede sig for 99 % af den samlede eksportmængde til Unionen af den pågældende vare i UP som opgivet af de fem eksporterende producenter, jf. betragtning 18.

(20) I henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle de kendte eksporterende producenter og de indonesiske myndigheder hørt og gjorde ikke indsigelse.

3.5. Individuel undersøgelse

(21) Blandt de indonesiske virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, var der ingen, der anmodede om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3.

3.6. Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører

(22) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, blev alle ikke forretningsmæssigt forbundne importører anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive oplysninger som anført i indledningsmeddelelsen. Der var dog ingen importører, der samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.

3.7. Stikprøveudtagning af EU-producenter

(23) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Denne stikprøve bestod af otte EU-producenter, som Kommissionen inden indledningen af undersøgelsen vidste producerede biodiesel. Kommissionen udtog stikprøven ud fra produktionsmængde, salgsmængde og geografisk beliggenhed. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for 27 % af EU-produktionen.

(24) Interesserede parter blev i indledningsmeddelelsen også opfordret til at fremsætte deres synspunkter vedrørende den foreløbige stikprøve. Efter offentliggørelsen af den foreslåede stikprøve trak to af de virksomheder, der skulle indgå i stikprøven, deres tilbud om samarbejde tilbage, og de blev erstattet af to andre virksomheder. EU-erhvervsgrenen bemærkede også, at som følge af det store antal af små og mellemstore producenter af biodiesel burde mindst en af dem indgå i stikprøven. Denne anmodning blev accepteret.

(25) Stikprøven anses for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

3.8. Spørgeskemabesvarelser

(26) Der blev udsendt spørgeskemaer til de tre eksporterende producenter eller grupper af producenter i stikprøven i Argentina, til de fire eksporterende producenter eller grupper af producenter i stikprøven i Indonesien og til de otte EU-producenter i stikprøven.

(27) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de syv stikprøveudtagne eksporterende producenter eller producentgrupper i Argentina og Indonesien, fra otte stikprøveudtagne EU-producenter og fra tre brugere.

3.9. Kontrolbesøg

(28) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig konstatering af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) Producenter i Unionen

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Spanien

— Biocom Energia S.L., Valencia, Spanien

- Diester Industries SAS, Paris, Frankrig
- Elin Biofuels S.A., Kifissia, Grækenland
- Novaol Srl, Milano, Italien
- Perstorp BioProducts A.B., Stenungsund, Sverige
- Preol A.S., Lovosice, Tjekkiet
- VERBIO Vereinigte BioEnergie A.G., Leipzig, Tyskland

b) Eksporterende producenter i Argentina

- Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires ("LDC")
- gruppen af forretningsmæssigt forbundne virksomheder "Renova":
 - Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires ("Molinos")
 - Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I., Bahía Blanca ("Oleaginoso")
 - Renova S.A., Bahía Blanca ("Renova")
 - Vicentin S.A.I.C., Avellaneda ("Vicentin")
- gruppen af forretningsmæssigt forbundne virksomheder "T6":
 - Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario ("AGD")
 - Bunge Argentina S.A., Buenos Aires ("Bunge")
 - T6 Industrial S.A., Puerto General San Martín, Santa Fe ("T6")

c) Forhandlere uden for EU, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i Argentina

- Molinos Overseas, Montevideo, Uruguay ("Molinos Overseas")
- Louis Dreyfus Commodities Suisse, Geneva, Schweiz ("LDC Schweiz")

d) Eksporterende producenter i Indonesien

- PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta, Indonesien ("CPL")
- PT. Musim Mas, Medan, Indonesien ("PTMM")
- PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan, Indonesien ("PAA")
- gruppen af forretningsmæssigt forbundne virksomheder ("Wilmar"), PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, PT. Wilmar Nabati Indonesien
 - PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan, Indonesien ("WBI")
 - PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan, Indonesien ("WINA")

e) Forhandlere uden for EU, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i Indonesien

- First Resources Limited, Suntext Tower Three, Singapore ("FRL")
- IM Biofuel Pte Ltd, Gateway West, Singapore ("IMBS")
- Inter-continental Oils and Fats Pte Ltd, Gateway West, Singapore ("ICOF")
- Virgen Oils & Fats Pte Ltd, Marina Bay Financial Centre, Singapore ("VOF")
- Wilmar Trading Pte Ltd, Neil road, Singapore

f) Importører i Unionen, der er forretningsmæssigt forbundet med argentinske og indonesiske eksportører:

- Campa Iberia S.A.U., Tarragona, Spanien ("CAMP")
- IM Biofuel Italy S.R.L., Milano, Italien ("IMBI")
- Louis Dreyfus Commodities España S.A., Madrid, Spanien ("LDC Spanien")
- Losur Overseas S.A., Madrid, Spain ("Losur")
- Wilmar Europe Trading B.V., Barendrecht, Nederlandene ("WET BV")⁽¹⁾

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (29) Den pågældende vare er fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i blandinger, med oprindelse i Argentina og Indonesien, som i øjeblikket henhører under KN-kode 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 og ex 3826 00 90 ("den pågældende vare", almindeligvis omtalt som "biodiesel").
- (30) Det fremgik af undersøgelsen, at biodiesel fremstillet i Argentina udelukkende er "sojamethylester" (SME), der stammer fra sojabønneolie, og at biodiesel fremstillet i Indonesien udelukkende er "palmemethylester" (PME), der stammer fra palmeolie, hvorimod biodiesel fremstillet i Unionen hovedsageligt er "rapsmethylester" (RME), men også fra andre råvarer, herunder spildolie og jomfruolie.
- (31) SME, PME og RME hører alle til kategorien af fedtsyremethylestere (FAME). Termen "estere" henviser til processen, hvor vegetabiliske olier, "transesterificeres", dvs. olie blandes med alkohol, hvilket danner biodiesel og som et biprodukt glycerin. Termen "methyl" henviser til metanol, som er den hyppigst anvendte alkohol i processen.

⁽¹⁾ I WET BV's lokaler blev også regnskaberne fra andre virksomheder i Wilmar-gruppen, der har hjemsted i Europa, kontrolleret, nemlig Wilmar Italia Srl, Milano Italien og Oxem Oleo, Mezzana Bigli, Italien.

(32) SME- og PME-biodiesel kan anvendes i deres rene former, men de blandes generelt enten med hinanden eller med RME, inden de anvendes i Den Europæiske Union. Begrundelsen for at blande SME med PME er, at SME i sin rene form ikke opfylder den europæiske standard EN-14214 med hensyn til jod- og cetantal. Begrundelsen for at blande PME (og SME) med RME er, at PME og SME har et højere koldfilterpunkt end RME og derfor ikke egner sig til anvendelse i den rene form i vintermånederne i de kolde egne af Den Europæiske Union.

(33) Blandingerne af biodiesel og mineralsk diesel anvendes i sidste ende i transportsektoren som brændstof i diesel-drevne motorer i vej køretøjer, f.eks. biler, lastbiler, busser og også tog. Biodiesel i ren form eller blandet med mineralsk diesel kan også anvendes som brændsel til opvarmning i private, kommercielle eller industrielle anlæg og i generatorer til produktion af elektricitet.

2. Samme vare

(34) Undersøgelsen har vist, at den pågældende vare, den vare, der fremstilles og sælges på det argentinske og indonesiske hjemmemarked, og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske karakteristika og anvendelsesformål. Disse varer anses derfor foreløbigt for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. Anmodning om udelukkelse fra varedækningen

(35) En indonesisk producent anmodede om at få fraktionerede methylestere udelukket fra varedækningen i proceduren. Ved fraktioneret destillation af fedtsyremethylestere adskiller man dem i komponenter med forskellige kemiske karakteristika med henblik på forskellige endelige anvendelsesformål. Den pågældende producent anførte, at fraktionerede methylestere, som virksomheden fremstillede og eksporterede til Unionen, ikke var biodiesel og ikke blev anvendt til brændstof, men til andre industrielle formål. Producenten anførte også, at de råvarer, der blev anvendt til de fraktionerede methylestere, var kokosnøddeolie eller palmekeerneolie, frem for rå palmeolie, der normalt anvendes i Indonesien til at fremstille biodiesel.

(36) Fraktionerede methylestere hører ind under produktbeskrivelsen for den pågældende vare, da de forbliver fedtsyremethylestere, og de fremstilles på basis af råvarer, der anvendes til biodieselproduktion. Selv om de ikke i sig selv opfylder den europæiske norm (EN 14214), kan de blandes med andre biodieselprodukter, og dermed dannes der en blanding, som opfylder normen. Det er nøjagtig det samme som biodiesel af palmeoliemethylestere, som ikke opfylder den europæiske norm, medmindre den blandes. Dette argument afvises derfor.

(37) Imidlertid anmodede en europæisk importør af fedtsyremethylestere fra Indonesien baseret på palmekeerneolie om en fritagelse for slutbrugere med hensyn til deres

import, som ikke var beregnet til brændstofbrug, men til forarbejdning til umættet fedtalkohol.

(38) Fritagelse for slutbrugere er en ordning, der administreres af nationale toldmyndigheder, hvorved den told, der betales på import, er genstand for en fritagelse, der er baseret på den endelige certificerede anvendelse af de importerede råvarer. Denne ordning er beskrevet i gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen ⁽¹⁾.

(39) Denne anmodning vil blive behandlet i den endelige fase af undersøgelsen, efter at Kommissionen har modtaget kommentarer fra interesserede parter om, hvorvidt denne særlige anmodning bør efterkommes i forbindelse med importen af fedtsyremethylestere af palmekeerneolie til anvendelse, der ikke er til brændstofbrug. Disse kommentarer bør behandle spørgsmålet, om denne hjælp vil kunne anvendes til at omgå en endelig told, hvis den indføres, og spørgsmålet om virkningen på importen af biodiesel fra lande, der allerede er underlagt foranstaltninger, med henblik på en anvendelse, der ikke er til brændstofbrug.

C. DUMPING

1. Argentina

1.1. Normal værdi

(40) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, om det samlede salg af den samme vare på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i Argentina var repræsentativt, dvs. om den samlede mængde af dette salg udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen i UP. Kommissionen konstaterede, at for hver af de stikprøveudtagne virksomheder eller grupper af virksomheder udgjorde den samlede mængde af dette salg mindst 5 % af det samlede eksportsalg til Unionen i UP.

(41) Kommissionen identificerede efterfølgende for hver enkelt stikprøveudtaget virksomhed eller gruppe af virksomheder de varettyper, der var blevet solgt på hjemmemarkedet, og som var identiske eller sammenlignelige med de typer, der var blevet solgt til eksport til Unionen.

(42) For hver varetype, som den enkelte stikprøveudtagne virksomhed eller gruppe af virksomheder solgte på sit hjemmemarked, og som konstateredes at være identisk eller sammenlignelig med den varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for at være tilstrækkeligt repræsentativt, når det samlede salg af den pågældende varetype på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i UP udgjorde mindst 5 % af det samlede salg ved eksport til Unionen af en sammenlignelig varetype.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 som ændret, især ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1602/2000, artikel 291 til 300.

- (43) Efterfølgende vurderede Kommissionen for den enkelte stikprøveudtagne virksomhed eller gruppe af virksomheder, om hjemmemarkedssalget af samme vare skete i normal handel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved at fastsætte andelen af fortjenstgivende salg for hver varetype til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i UP.
- (44) Undersøgelsen har vist, at det argentinske marked er særdeles statsreguleret. I Argentina er det obligatorisk at blande fossilt diesel og biodiesel (med 7 % biodiesel i UP). Den samlede mængde biodiesel, der kræves for at imødekomme dette krav til blanding, er fordelt ved hjælp af kvoter, der er tildelt et antal udvalgte argentinske biodieselproducenter. Olievirksomhederne er forpligtet til at købe biodiesel hos de argentinske biodieselproducenter for at opfylde kravet om obligatorisk blanding. Prisen er fastsat af staten og offentliggjort af det argentinske energiministerium. I UP blev denne statsfastsatte referencpris beregnet i henhold til en kompleks formel, som tog hensyn til produktionsomkostningerne (råvarer, transport og andre omkostninger) og sikrede opnåelsen af en vis fortjeneste. De parametre, der blev anvendt i forbindelse med fastsættelsen af referenceprisen, var etableret på baggrund af de anslåede omkostninger for den mest ueffektive producent, der befandt sig i det fjerneste område i landet, og medførte en betydelig rentabilitet for de argentinske producenter.
- (45) Under disse forhold blev hjemmemarkedssalget ikke betragtet som havende fundet sted i normal handel, og den normale værdi af samme vare måtte beregnes foreløbigt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, ved til virksomhedens egne produktionsomkostninger i UP at tilføje de salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger ("SA&G"), der var påløbet, og en rimelig fortjenstmargen. Klagerne har hævdet, at den differentierede eksportafgiftsordning i Argentina presser prisen på sojabønner og sojabønneolie og dermed forvrider omkostningerne for biodieselproducenterne. Kommissionen har ikke tilstrækkelige oplysninger på nuværende tidspunkt til at træffe en beslutning om, hvordan denne påstand behandles mest hensigtsmæssigt. Spørgsmålet om, hvorvidt omkostningerne på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er associeret med produktionen af den pågældende vare, vil derfor blive yderligere undersøgt på i den endelige fase og i løbet af den igangværende antisubsidieundersøgelse.
- (46) I betragtning af den gældende markedssituation, jf. betragtning 44, var Kommissionens holdning, at beløbet til fortjeneste ikke kunne baseres på faktiske oplysninger fra de stikprøveudtagne virksomheder. Derfor blev det beløb, der var blevet anvendt som fortjeneste, da den normale værdi blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), fastsat ud fra den rimelige fortjeneste, som en ung, innovativ og kapitalintensiv erhvervsgren af denne type kunne opnå under normale konkurrenceforhold på et frit og åbent marked, dvs. 15 % af omsætningen.

1.2. Eksportpris

- (47) De stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

- (48) Når den pågældende vare blev eksporteret direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare.

- (49) Når eksportsalget til Unionen skete gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder inden for Unionen, blev eksportprisen beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, på grundlag af den pris, til hvilken den importerede vare først blev videresolgt til uafhængige kunder inden for Unionen. I sådanne tilfælde blev der foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, samt for fortjeneste. I forbindelse med denne beregning blev et fortjenstniveau på 5 % af omsætningen anset for rimeligt.

1.3. Sammenligning

- (50) Den normale værdi og eksportprisen for de eksporterende producenter i stikprøven blev sammenlignet af fabrik.
- (51) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (52) På det grundlag blev der foretaget justeringer for transport-, søgods-, forsikrings-, håndterings- og lastningsomkostninger og dermed forbundne omkostninger, eksportafgifter og provisioner i alle tilfælde, hvor det blev påvist, at det påvirkede prissammenligneligheden.
- (53) I tilfælde, hvor eksportsalget til Unionen skete gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder beliggende uden for Unionen, undersøgte Kommissionen, hvorvidt sådanne forretningsmæssigt forbundne forhandlere burde behandles som den eksporterende producents eksportsalgsafdeling eller som et mellemlid, der arbejder på provisionsbasis.
- (54) En handelsvirksomhed, som var forretningsmæssigt tæt forbundet og fuldt kontrolleret af den eksporterende producent, havde ingen forhandlingsbeføjelser eller indflydelse på priserne eller leveringsbetingelserne og handlede udelukkende med varer, der blev fremstillet af den eksporterende producent i Argentina. Den blev derfor betragtet som den eksporterende producents eksportsalgsafdeling, og der blev ikke foretaget justeringer for provision. En handelsvirksomhed beliggende uden for Unionen blev anset for at have løsere forbindelser til den eksporterende producent i Argentina; den var ikke under dennes kontrol og handlede med en række andre varer, som fremstilles af andre producenter. I dette tilfælde var det opfattelsen, at handelsvirksomheden udførte opgaver, der lignede de opgaver, som udføres af en handelsvirksomhed, der handler på provisionsbasis. Følgelig blev eksportsalgspriserne justeret i overensstemmelse med

grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for at tage højde for den fiktive avance, som forhandleren havde fået.

- (55) Den faktiske forskel mellem den argentinske eksporterende producents salgspriser til den forretningsmæssigt forbundne forhandler og de salgspriser, som blev opkrævet af de forretningsmæssigt forbundne forhandlere over for den første uafhængige kunde på EU-markedet, blev ikke anvendt til at beregne justeringen. Justeringen blev beregnet på basis af den forretningsmæssigt forbundne forhandlers SA&G samt en rimelig fortjeneste. Virksomhedens faktiske fortjeneste blev ikke anset for at være pålidelig som følge af forbindelsens art.

1.4. Dumpingmargen

- (56) For de eksporterende producenter i stikprøven blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den samme vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (57) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, blev beregnet i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margen blev beregnet på grundlag af de margener, der var fastsat for de tre eksporterende producenter i stikprøven.
- (58) For alle de andre eksporterende producenter i Argentina blev dumpingmargenen beregnet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Til dette formål blev samarbejdsgraden først fastlagt ved at sammenligne mængden af eksport til Unionen, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde angivet, med de tilsvarende importstatistikker fra Eurostat. Da graden af samarbejde var meget høj, nemlig 100 % af den samlede eksport til Unionen i UP, blev restdumpingmargenen for alle andre eksporterende producenter i Argentina sat til et niveau, der svarer til det, som blev konstateret for den af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, der havde den højeste dumpingmargen.
- (59) De således fastsatte foreløbige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, er følgende:

Dumpingmargen

Virksomhed	Foreløbig dumpingmargen
Louis Dreyfus Commodities S.A.	7,2 %
Gruppen "Renova" (Molinos Rio de la Plata S.A., Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. og Vicentin S.A.I.C.)	6,8 %

Virksomhed	Foreløbig dumpingmargen
Gruppen "T6" (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.)	10,6 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	7,9 %
Alle andre virksomheder	10,6 %

2. Indonesien

2.1. Normal værdi

- (60) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, om det samlede salg af den samme vare på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i Indonesien var repræsentativt, dvs. om den samlede mængde af dette salg udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen i UP. Kommissionen konstaterede, at bortset fra to eksporterende producenter var hjemmemarkedssalget ikke repræsentativt.
- (61) For de eksporterende producenter med global repræsentativitet identificerede Kommissionen efterfølgende de varettyper, der blev solgt på hjemmemarkedet, og som var identiske eller sammenlignelige med de varettyper, der var solgt til eksport til Unionen.
- (62) For de identiske eller sammenlignelige varettyper blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende varetype solgt af de eksporterende producenter på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i UP udgjorde mindst 5 % af den samlede salgsmængde af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen. For de eksporterende producenter med global repræsentativitet blev der ikke konstateret et repræsentativt salg, eller det blev konstateret, at der slet ikke fandt noget salg sted på hjemmemarkedet af den varetype, der var blevet eksporteret.
- (63) Derfor måtte den normale værdi af samme vare for alle eksporterende producenter beregnes foreløbigt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, ved til virksomhedens egne produktionsomkostninger i UP at tilføje de salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger ("SA&G"), der var påløbet, og en rimelig fortjenstmargen. Klagerne har hævdet, at den differentierede eksportafgiftsordning i Indonesien presser prisen på palmeolie og dermed forvrider omkostningerne for biodieselproducenterne. Kommissionen har ikke tilstrækkelige oplysninger på nuværende tidspunkt til at træffe en beslutning om, hvordan denne påstand behandles mest hensigtsmæssigt. Spørgsmålet om, hvorvidt omkostningerne på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er

associeret med produktionen af den pågældende vare, vil derfor blive yderligere undersøgt i den endelige fase og i løbet af den igangværende antisubsidieundersøgelse.

- (64) Undersøgelsen har vist, at det indonesiske hjemmemarked for biodiesel er særdeles statsreguleret. Den helt statsejede olie- og gasvirksomhed Pertamina er langt den største virksomhed, der er aktiv på hjemmemarkedet (mere end 90 % af det hjemlige biodieselindkøb hos producenterne i stikprøven). Pertamina har bemyndigelse fra staten til at blande biobrændstof med fossilt brændstof til salg på tankstationer. Hver måned fastsætter det indonesiske handelsministerium på administrativ vis den såkaldte "HPE-pris (eller eksportkontrolpris)", som er den referencepris, der anvendes til beregning af det månedlige niveau for eksportafgifter. Pertamina køber biodiesel til den HPE-pris, der er fastsat af de indonesiske myndigheder.

- (65) På det grundlag kan fortjenesten ikke baseres på de faktiske oplysninger fra virksomhederne i stikprøven, da hjemmemarkedssalget ikke betragtes som havende fundet sted i normal handel. Derfor blev det beløb, der var blevet anvendt som fortjeneste, da den normale værdi blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), fastsat ud fra den rimelige fortjeneste, som en ung, innovativ og kapitalintensiv erhvervsgren af denne type kunne opnå under normale konkurrenceforhold på et frit og åbent marked, dvs. 15 % af omsætningen.

2.2. Eksportpris

- (66) De stikprøveudtagne eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder.
- (67) Når den pågældende vare blev eksporteret direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare.
- (68) Når eksportsalget til Unionen skete gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder inden for Unionen, blev eksportprisen beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, på grundlag af den pris, til hvilken den importerede vare først blev videresolgt til uafhængige kunder inden for Unionen. I sådanne tilfælde blev der foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, og et fortjenstniveau på 5 % baseret på omsætningen blev anset for rimeligt.
- (69) Tillæg, som afholdes af kunder i en medlemsstat, der efter køb af biodiesel prøvede at drage fordel af den eksisterende lovgivningsmæssige ramme med hensyn til

dobbelttælling af biodiesel⁽¹⁾, blev ikke anset for at være en del af eksportprisen. Disse tillæg er ikke knyttet til den pågældende vare som sådan, men snarere til tilvejebringelsen af dokumenter fra den forretningsmæssigt forbundne importørs side for at kunne opnå et certifikat fra myndighederne, som sætter den forretningsmæssigt forbundne importørs kunde i stand til at opfylde de nødvendige betingelser for kun at blande med halvdelen af biodieselmængden (da denne biodiesel "tæller dobbelt").

2.3. Sammenligning

- (70) Den normale værdi og eksportprisen for de eksporterende producenter i stikprøven blev sammenlignet af fabrik.
- (71) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (72) På det grundlag blev der foretaget justeringer for transport-, søgods-, forsikrings-, håndterings- og lastningsomkostninger og dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger, eksportafgifter, gebyrer for syn, bankgebyrer og provisioner i alle tilfælde, hvor det blev påvist, at det påvirkede prissammenligneligheden.
- (73) I tilfælde, hvor eksportsalget til Unionen skete gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder beliggende uden for Unionen, undersøgte Kommissionen, hvorvidt sådanne forretningsmæssigt forbundne forhandlere burde behandles som den eksporterende producents eksportsalgsafdeling eller som et mellemled, der arbejder på provisionsbasis.
- (74) Det blev konstateret, at én virksomhed eller gruppe af virksomheder havde indgået en kontrakt med en forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed vedrørende handel med bl.a. biodiesel mod provision. I dette tilfælde var det opfattelsen, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler burde behandles som et mellemled, der arbejder på provisionsbasis, og derfor blev eksportsalgspriserne justeret i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for at tage højde for den avance, som forhandleren havde fået.
- (75) For én eksporterende producent blev den pågældende vare (PME) blandet med RME, inden den blev solgt til den første uafhængige kunde. Derfor blev der foretaget en justering for forskelle i de fysiske karakteristika for den pågældende vare, jf. artikel 2, stk. 10, litra a).

⁽¹⁾ Denne medlemsstat anerkender biodiesel fremstillet af et palmefedtsyrestillat ("PFAD") som et produkt, der tæller dobbelt, hvilket betyder, at biobrændstoffdelen fremstillet af PFAD skal anses for at være det dobbelte af andre biobrændstoffer. Man vil derfor kun være nødt til at blande mineralsk diesel med halvdelen af et sådan biodieselprodukt, der tæller dobbelt. Biodiesel, der tæller dobbelt, er dyrere end den normale biodiesel, og derfor pålægges kunden at betale et tillæg. Det er imidlertid national praksis, at for biodiesel, som tæller dobbelt, skal kunden kun betale dette tillæg, hvis det godkendes af myndighederne via et certifikat, der bekræfter, at biodiesel, der tæller dobbelt, opfylder alle de kriterier, der kendetegner biodiesel, der tæller dobbelt. Når myndighederne har udstedt dette certifikat, kan den forretningsmæssigt forbundne importør sende en separat faktura til kunden for det skyldige tillæg.

2.4. Dumpingmargen

- (76) For de eksporterende producenter i stikprøven blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den samme vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (77) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, blev beregnet i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margin blev fastsat ud fra de margener, der var blevet fastsat for de eksporterende producenter i stikprøven, idet der ses bort fra den eksporterende producents margin med en dumpingmargen på 0.
- (78) For alle de andre eksporterende producenter i Indonesien blev dumpingmargenen beregnet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Til dette formål blev samarbejdsgraden først fastlagt ved at sammenligne mængden af eksport til Unionen, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde angivet, med de tilsvarende importstatistikker fra Eurostat. Da graden af samarbejde var meget høj, nemlig på 99 % af den samlede eksport til Unionen i UP, blev restdumpingmargenen for alle andre eksporterende producenter i Indonesien sat til et niveau, der svarer til det, som blev konstateret for den af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, der havde den højeste dumpingmargen.
- (79) De således fastsatte foreløbige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, er følgende:

Dumpingmargen

Virksomhed	Foreløbig dumpingmargin
PT. Ciliandra Perkasa	0,0 %
PT. Musim Mas	2,8 %
PT. Pelita Agung Agrindustri	5,3 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia	9,6 %
PT. Wilmar Nabati Indonesia	9,6 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	6,5 %
Alle andre virksomheder	9,6 %

D. SKADE

1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (80) Samme vare fremstilles af 254 producenter i Unionen. De udgør erhvervsgrenen i Unionen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og betegnes herefter "EU-erhvervsgrenen".

- (81) Det blev påstået, at et betydeligt antal store EU-producenter var forretningsmæssigt forbundet med eksportører i Argentina og/eller importerede biodiesel fra Argentina og derfor burde udelukkes fra definitionen på EU-erhvervsgrenen.
- (82) Efter en undersøgelse blev tre virksomheder udelukket fra definitionen på EU-erhvervsgrenen som følge af deres afhængighed af import fra de pågældende lande, hvor importen var nået op på henholdsvis 63 %, 85 % og 71 % af deres egen produktion i UP. Yderligere to virksomheder blev udelukket, da de ikke havde produceret biodiesel i undersøgelsesperioden. Der er ikke anvendt oplysninger fra disse virksomheder i de efterfølgende afsnit. Det blev foreløbigt konkluderet, at der ikke var nogen grund til at udelukke andre EU-producenter fra definitionen på EU-erhvervsgrenen.
- (83) Alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indhentet hos EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion i UP. På baggrund af disse oplysninger blev det konkluderet, at EU-produktionen udgjorde ca. 9 052 871 ton i UP. Som anført ovenfor blev otte EU-producenter udtaget til at indgå i stikprøven, og de tegnede sig for over 27 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

2. EU-forbruget

Tabel 1

EU-forbrug	2009	2010	2011	UP
Ton	11 165 831	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indeks 2009 = 100	100	103	100	105

Kilde: Eurostat, oplysninger fra EU-erhvervsgrenen

- (84) EU-forbruget blev etableret ud fra mængden af den samlede EU-produktion på EU-markedet for alle EU-producenter med fradrag af deres eksport, plus import fra Argentina og Indonesien og import fra andre tredje-lande.
- (85) Mængden af import fra Argentina og Indonesien blev taget fra Eurostat-oplysninger for de forskellige KN-koder, hvorunder varen er blevet klassificeret.
- (86) Ud fra ovenstående steg EU-forbruget af biodiesel med 5 % mellem 2009 og slutningen af UP.

3. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (87) Som fastlagt i grundforordningens artikel 3, stk. 4, kan virkningen af importen fra to lande kun vurderes kumulativt, hvis to betingelser er opfyldt.

- (88) Den første er, at dumpingmargenen for importen fra begge lande er over bagatelgrænsen, og at importmængden ikke er ubetydelig. Den dumpingmargen, der blev fastsat for importen fra Argentina og Indonesien, lå over minimumstærsklen som defineret i grundforordningens artikel 9, stk. 3, og importmængden fra hvert af de pågældende lande var ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7; den repræsenterede en markedsandel på henholdsvis 10,8 % og 8,5 % i UP.

- (89) Den anden er, at de importerede varer konkurrerer med hinanden og konkurrerer med samme vare fra Unionen. Importen af biodiesel fra Argentina og Indonesien blandes af de samme handelsvirksomheder med mineralsk diesel og sælges til kunder over hele Unionen i direkte konkurrence med biodiesel fremstillet af EU-erhvervsgrænen.

- (90) I lyset af ovenstående er det foreløbigt opfattelsen, at alle de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 4, er opfyldt, og at importen fra Argentina og Indonesien bør undersøges kumulativt i forbindelse med skadesanalysen.

4. Mængde og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande

Tabel 2

	2009	2010	2011	UP
Import fra Argentina				
Ton	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
Indeks 2009 = 100	100	138	167	148
Markedsandel	7,6 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Indeks 2009 = 100	100	135	167	141
Import fra Indonesien				
Ton	157 915	495 169	1 087 518	995 663
Indeks 2009 = 100	100	314	689	631
Markedsandel	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
Indeks 2009 = 100	100	303	689	600

	2009	2010	2011	UP
Markedsandel i alt	9,1 %	14,5 %	22,5 %	19,3 %
Indeks 2009 = 100	100	160	248	213

Kilde: Eurostat

- (91) Importmængden fra Argentina og Indonesien steg betydeligt fra 2009 til UP, og importen fra Indonesien steg hurtigere end importen fra Argentina. Markedsandelen øgedes fra 9,1 % til 19,3 % i samme periode.

5. Priser på import fra de pågældende lande og prisunderbud

5.1. Prisudvikling

Tabel 3

Importpris EUR/ton	2009	2010	2011	UP
Argentina	629	730	964	967
Indeks 2009 = 100	100	116	153	154
Indonesien	597	725	864	863
Indeks 2009 = 100	100	121	145	145
I alt	624	728	920	921
Indeks 2009 = 100	100	117	147	148

Kilde: Eurostat

- (92) Selv om importpriserne steg i den betragtede periode, især mellem 2010 og 2011, forblev priserne på biodiesel fra både Argentina og Indonesien under EU-erhvervsgrænsens priser i hele den betragtede periode.

5.2. Prisunderbud

- (93) For at kunne afgøre, om der var tale om prisunderbud i UP, blev de vejede gennemsnitlige salgspriser, som EU-producenterne i stikprøven opkrævede hos ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, og som var justeret til ab fabrik-niveau, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for importen fra de argentinske og indonesiske producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med en passende justering for gældende told og omkostninger efter import.

(94) Der blev foretaget en sammenligning mellem SME fra Argentina og PME fra Indonesien med den vare, der er fremstillet og solgt på EU-markedet, baseret på koldfilterpunktet, som er den temperatur, ved hvilken biodiesel igen bliver til fedt og ikke kan anvendes som brændstof.

(95) Alle de til Unionen solgte varer med oprindelse i Argentina havde et koldfilterpunkt på nul grader celsius. Dette salg blev derfor sammenlignet med EU-producenternes salg af biodiesel med et koldfilterpunkt på 0.

(96) Alle de til Unionen solgte varer med oprindelse i Indonesien havde et koldfilterpunkt på 13 grader celsius. I betragtning af EU-producenternes meget begrænsede mængde salg med dette koldfilterpunkt - og idet PME fra Indonesien næsten altid er blandet med andet biodiesel fra andre kilder, inden det sælges til den første uafhængige kunde - blev det ikke anset for rimeligt at foretage en direkte sammenligning. Eksportprisen på PME fra Indonesien med et koldfilterpunkt på 13 blev derfor opjusteret til en pris for koldfilterpunkt 0 på grundlag af prisforskellen på EU-markedet mellem salg af PME med koldfilterpunkt 13, fremstillet af EU-erhvervsgrænsen, og den gennemsnitlige pris på biodiesel med koldfilterpunkt 0.

(97) Ved anvendelse af ovennævnte metode blev det konstateret, at forskellen mellem de argentinske og indonesiske priser og EU-priserne, udtrykt i procent af EU-erhvervsgrænsens vejede gennemsnitspris (ab fabrik), dvs. pris-underbudsmargenen, lå på mellem 2,5 % og 9,1 %.

6. EU-erhvervsgrænsens økonomiske situation

(98) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrænsen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der er fastsat for EU-erhvervsgrænsen i den analyserede periode.

(99) Som anført ovenfor blev de kontrollerede oplysninger fra en stikprøve af EU-producenterne anvendt til at undersøge den eventuelle skade, som EU-erhvervsgrænsen har lidt.

(100) For at kunne analysere skaden skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadeindikatorer. Kommissionen analyserede de makroøkonomiske indikatorer for den betragtede periode ud fra EU-erhvervsgrænsens oplysninger om alle EU-producenter. Kommissionen analyserede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra de kontrollerede oplysninger, der var indhentet hos de stikprøveudtagne EU-producenter.

(101) Følgende makroøkonomiske indikatorer blev vurderet ud fra oplysninger vedrørende alle producenter af biodiesel i Unionen: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, størrelse af dumpingmargenen og genrejsning efter tidligere dumping.

(102) Følgende mikroøkonomiske indikatorer blev vurderet ud fra oplysninger vedrørende de stikprøveudtagne producenter af biodiesel i Unionen: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, lønomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

7. Makroøkonomiske indikatorer

7.1. Produktionskapacitet, produktion og kapacitetsudnyttelse

Tabel 4

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (ton)	20 359 000	21 304 000	21 517 000	22 227 500
Indeks 2009 = 100	100	105	106	109
Produktionsmængde (ton)	8 745 693	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeks 2009 = 100	100	107	98	104
Kapacitetsudnyttelse	43 %	44 %	40 %	41 %
Indeks 2009 = 100	100	102	92	95

Kilde: Oplysninger fra EU-erhvervsgrænsen

- (103) EU-erhvervsgrenens produktion steg i den betragtede periode i takt med forbruget. Kapaciteten forblev relativt stabil, især mellem 2010 og UP; derfor forblev kapacitetsudnyttelsen lav i hele perioden. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at anvende den allerede installerede kapacitet eller på nogen måde udnytte den øgede kapacitet i perioden; kapacitetsforøgelsen var foretaget i forventning om en virkning af indførelsen af foranstaltninger over for USA eller de forventede kvoteordninger og udvidede mandater for nogle medlemsstater.

7.2. Salgsmængde og markedsandel

Tabel 5

	2009	2010	2011	UP
Salgs- mængde (ton)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
Indeks 2009 = 100	100	102	90	98
Markedsan- del	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
Indeks 2009 = 100	100	98	90	94

Kilde: Oplysninger fra EU-erhvervsgrenen

- (104) Salgsmængden til ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen forblev ret stabil i perioden. Da forbruget steg let i perioden, betyder en stabil salgsmængde et fald i markedsandelen (nedgang på 5,5 procentpoint), som blev overtaget af importen fra de pågældende lande.

	2009	2010	2011	UP
Produktivitet (ton/FTE)	4 707	4 558	4 142	4 354
Indeks 2009 = 100	100	97	88	93

Kilde: Oplysninger fra EU-erhvervsgrenen

7.3. Vækst

- (105) EU-erhvervsgrenens vækst afspejles i dens mængdeindikatorer, herunder f.eks. produktion, salg og i særdeleshed markedsandel. På trods af en stigning i forbruget i den analyserede periode voksede EU-producenternes markedsandel ikke i takt med forbruget. EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt i løbet af perioden, mens importmængden steg. I samme periode vandt importen fra Indonesien og Argentina mere end 10 procentpoint af markedsandelene. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne udnytte væksten på markedet fuldt ud, havde overordnet set en negativ virkning på dens økonomiske situation.

- (106) Da biodieselindustrien er en kapitalintensiv industri, som ikke kræver en stor arbejdsstyrke i produktionsprocessen, og i betragtning af at en stor del af den faktiske produktion af biodiesel sker i underentreprise, er antallet af beskæftigede inden for produktionen ikke stort. I takt med at produktionsmængden steg let i perioden, forøgedes beskæftigelsen også.
- (107) Da beskæftigelsen steg, men i større omfang end produktionen, faldt produktiviteten med 7 procentpoint mellem 2009 og udgangen af UP.

7.4. Beskæftigelse og produktivitet

Tabel 6

	2009	2010	2011	UP
Beskæftigelse - fuldtidsækvivalen- ter (FTE)	1 858	2 055	2 061	2 079
Indeks 2009 = 100	100	111	111	112

7.5. Den faktiske dumpingmargens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (108) EU-erhvervsgrenen led skade som følge af dumpingimport fra USA indtil 2009, hvor undersøgelsesperioden for denne procedure begyndte. Den gældende told over for importen fra USA havde til formål at skabe lige vilkår, således at EU-erhvervsgrenen kunne konkurrere loyalt med denne import og komme sig over den skade, den havde lidt.

(109) Det har klart ikke fundet sted. EU-erhvervsgrenen er nu mindre rentabel end i 2009 og har selv efter 2009 tabt markedsandele til importen fra Argentina og Indonesien, som underbyder EU-priserne. Kapacitetsudnyttelsen er lavere på trods af et stigende EU-forbrug. Det er åbenlyst, at der ikke er sket en genrejsning efter tidligere dumping.

(110) Dumpingmargenerne for eksporterende producenter i Argentina og Indonesien fremgår af afsnittet om dumping ovenfor. Det blev konstateret, at en eksporterende producent i Indonesien, som repræsenterede en begrænset import fra Indonesien, ikke foretog dumping. Men de resterende eksporterende producenter i Indonesien og alle eksporterende producenter i Argentina blev anset for at foretage dumping af biodiesel på EU-markedet. I betragtning af omfanget af og priserne på dumpingimporten fra de to pågældende lande kan virkningerne af den faktiske dumpingmargen desuden ikke anses for at være ubetydelige.

8. Mikroøkonomiske indikatorer

8.1. Gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger og lønomkostninger

Tabel 7

	2009	2010	2011	UP
Enhedspris i EUR pr. ton	797	845	1 096	1 097
Indeks 2009 = 100	100	106	137	138
Enhedsomkostning i EUR pr. ton	760	839	1 089	1 116
Indeks 2009 = 100	100	110	143	147
Lønomkostninger EUR/FTE	57 391	63 490	62 141	61 004
Indeks 2009 = 100	100	111	108	106

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra EU-producenterne i stikprøven.

(111) Selv om EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode var i stand til at øge sine salgspriser, steg produktionsomkostningerne som følge af en dårlig rapshøst i 2011 i et omfang, som ikke kunne dækkes af en stigning i salgspriserne. Det var uøkonomisk for EU-erhvervsgrenen at importere alternative råvarer fra Argentina og Indonesien på grund af skatteordningerne i disse lande, og den var

derfor nødt til at importere det færdige biodieselprodukt for at kunne holde sine omkostninger nede og således begrænse det overordnede tab.

(112) Samtidig steg lønomkostningerne i virksomhederne i stikprøven i den betragtede periode, hvilket igen fik disse til at lede efter måder, hvorpå de kunne reducere deres generelle omkostningsbyrde.

8.2. Lagerbeholdninger

Tabel 8

	2009	2010	2011	UP
Lagerbeholdninger (ton)	74 473	87 283	90 249	103 058
Indeks 2009 = 100	100	117	121	138

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra EU-producenterne i stikprøven.

(113) I den analyserede periode blev lagrene af biodiesel forøget med ca. 40 %. Denne forøgelse af lagrene skete i hele den analyserede periode. Da biodiesel ikke kan oplagres i mere end seks måneder (den gennemsnitlige oplagingsperiode er kun på ca. tre måneder), har oplysninger om lagrene imidlertid kun begrænset værdi for vurderingen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

8.3. Rentabilitet, investeringer, investeringsafkast, likviditet og evne til at rejse kapital

Tabel 9

	2009	2010	2011	UP
Rentabilitet	3,5 %	- 0,3 %	- 0,2 %	- 2,5 %
Investeringer (i 1 000 EUR)	188 491	156 927	149 113	141 578
Indeks 2009 = 100	100	83	79	75
Investeringsafkast	19 %	- 2 %	- 2 %	- 24 %
Likviditet (i 1 000 EUR)	244 001	- 48 649	21 241	23 984
Indeks 2009 = 100	100	- 20	9	10

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra EU-producenterne i stikprøven.

- (114) Rentabiliteten for EU-producenterne i stikprøven blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare på EU-markedet og udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. I den analyserede periode faldt rentabiliteten for EU-producenterne i stikprøven betydeligt fra 3,5 % to -2,5 %.
- (115) De stikprøveudtagne EU-producenters investeringer i produktionen af biodiesel faldt i løbet af perioden, hvilket viste, at de ressourcer, der var til rådighed for sådanne investeringer, gik tilbage i takt med EU-producenternes markedsandel, selv om de stikprøveudtagne producenter stadig var i stand til at investere i produktionen af biodiesel.
- (116) De stikprøveudtagne EU-producenters investeringsafkast, som udtrykker resultatet før skat i procent af den bogførte gennemsnitlige primo- og ultimonettoverdi af aktiver, der var anvendt til produktionen af biodiesel, fulgte den negative tendens for rentabiliteten. Forringelsen af investeringsafkastet er et tydeligt tegn på forværrelsen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i den undersøgte periode.
- (117) Likviditeten, som er et udtryk for erhvervsgrenens evne til selvfinansiering af sine aktiviteter, har vist et betydeligt fald i den analyserede periode, hvilket viser, at det er vanskeligt for virksomhederne i stikprøven at konkurrere med dumpingimporten fra Argentina og Indonesien.

9. Konklusion om skade

- (118) En analyse af de kontrollerede oplysninger viser klart, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5. På et tidspunkt med stigende forbrug mistede den markedsandele og rentabilitet, mens markedsandelen for importen steg og underbød EU-producenternes priser.
- (119) Andre indikatorer viser også en faldende eller stabil tendens, selv efter indførelsen af foranstaltninger over for USA og udvidelsen af tolden til også at omfatte import fra Canada, der blev afsendt for at omgå foranstaltningerne.
- (120) EU-producenterne var i stand til at overvælte det meste af stigningen i produktionsomkostningerne fra 2010 til 2011 (+33 procentpoint), men kun ved at sænke rentabiliteten til nulpunktet. De kunne dog ikke overvælte den yderligere stigning i omkostningerne fra 2011 til UP på grund af en stigning i råvarepriserne, som tegner sig for næsten 80 % af de samlede produktionsomkostninger for biodiesel. Disse omkostningsstigninger kunne ikke i fuldt omfang overvæltet på kunderne på EU-markedet, hvilket medførte tab i UP.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (121) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om dumpingimporten med oprindelse i de pågældende lande har forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt.
- (122) Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Dumpingimportens virkninger

- (123) I undersøgelsesperioden blev det konstateret, at en mindre del (mellem 2 % og 6 %) af importen fra Indonesien til Unionen ikke var dumpingimport. Det blev konstateret, at den resterende mængde fra Indonesien og al import fra Argentina var dumpingimport. Hvis man trækker den lille mængde af ikke dumpingimport fra den samlede indberettede import fra Indonesien, påvirker det ikke den ovenfor anførte tendens for importen.
- (124) Undersøgelsen viste, at den billige dumpingimport fra de pågældende lande steg betragteligt udtrykt i mængde — den mere end fordobledes — i den betragtede periode. Dette medførte en betydelig stigning i deres markedsandel på 10 procentpoint, fra 9,1 % i 2009 til 18,8 % i slutningen af UP.
- (125) Samtidig mistede EU-erhvervsgrenen på trods af stigningen i forbruget 5,5 procentpoint af markedsandelen i den betragtede periode.
- (126) Gennemsnitspriserne for dumpingimporten steg med 48 % mellem 2009 og UP, men var betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser i samme periode. Dumpingmargenen underbød EU-erhvervsgrenens priser med en gennemsnitlig underbudsmargen på 4 % for Indonesien og 8 % for Argentina i UP.
- (127) Presset fra stigningen i billig dumpingimport på EU-markedet gav ikke EU-erhvervsgrenen mulighed for at fastsætte sine salgspriser i overensstemmelse med markedsvilkårene og omkostningsstigningerne. Virksomhederne i stikprøven var kun i stand til at overvælte en prisstigning på 38 % på sine kunder, mens dens samlede omkostninger steg med 47 % i samme periode.

- (128) Ud fra ovenstående blev det foreløbigt konkluderet, at den billige dumpingimport fra de pågældende lande, som underbød EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden, og som også i høj grad steg mængdemæssigt, har spillet en afgørende rolle for den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen har lidt.

3. Andre faktorerers indvirkning

3.1. Import fra andre lande

Tabel 10

Andre tredje-lande	2009	2010	2011	UP
Import i alt (ton)	699 541	256 327	161 973	175 370
Indeks 2009 = 100	100	37	23	25
Markedsandel	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
Indeks 2009 = 100	100	35	23	24

Kilde: Eurostat

- (129) Importen fra tredjelande, hovedsageligt USA, Norge og Sydkorea, faldt væsentligt fra 2009 til slutningen af UP. Dette fald skyldtes indførelsen af foranstaltninger over for importen fra USA i 2009 og efter antiomgåelsesundersøgelsen af importen afsendt fra Canada i 2010. I betragtning af den faldende markedsandel for importen fra andre tredjelande samtidig med forværringen i EU-erhvervsgrenens finansielle situation kan importen fra andre tredjelande kun have bidraget ubetydeligt til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Det kan således ikke konkluderes, at den bryder årsagssammenhængen mellem skaden og virkningen af dumpingimporten.

3.2. Ikke-dumpet import fra de pågældende lande

- (130) Der blev konstateret import fra de pågældende lande, som ikke var dumpet, men kun i anden halvdel af 2011. I betragtning af den korte tidsperiode, i løbet af hvilken denne import fandt sted, og den begrænsede mængde kan den kun have bidraget ubetydeligt til EU-erhvervsgrenens skade, og den kan ikke bryde årsagssammenhængen mellem skaden og virkningen af dumpingimport.

3.3. Andre EU-producenter

- (131) I betragtning af den lille produktionsmængde fra de EU-producenter, der er udelukket fra definitionen på

EU-erhvervsgrenen, og deres begrænsede importmængde generelt set blev disse producenter ikke betragtet som årsag til EU-erhvervsgrenens skade.

3.4. EU-erhvervsgrenens import

- (132) CARBIO, som er sammenslutningen af argentinske biodieselproducenter, påstod, at EU-erhvervsgrenens skade blev forårsaget af EU-producenternes import fra Argentina og Indonesien. De definerede denne import som selvforskyldt skade og hævdede, at der burde ses bort fra den som årsag til skade på baggrund af de argentinske producenters adfærd.
- (133) Det fremgår tydeligt af EU-erhvervsgrenens oplysninger, at de har importeret biodiesel fra Argentina og Indonesien i den betragtede periode i mængder på op til 60 % af den samlede import i UP fra disse lande. De har imidlertid anført, at denne import er foretaget som selvforsvar. Det har hjulpet EU-producenterne med at forblive aktive på mellemlangt sigt, at de kunne drage fordel på kort sigt af dumpingpriserne på denne import.
- (134) EU-erhvervsgrenens import af biodiesel til dumpingpriser øgedes væsentligt i 2011 og i UP, som var det tidspunkt, hvor virkningen af den differentierede eksportafgift på biodiesel og dennes råvarer kunne mærkes mest, da det var på det tidspunkt, at importen af råvarer (sojabønneolie og palmeolie) blev uøkonomisk sammenlignet med importen af det færdige produkt. Den differentierede eksportafgiftsordning i begge lande betyder en højere afgift på eksporten af råvarer end på det færdige produkt. Hvorvidt denne differentierede eksportafgift kan anses for at være et subsidie, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 2, vil blive undersøgt i den igangværende antisubsidieundersøgelse.
- (135) For eksempel var prisen på importen af sojabønneolie fra Argentina højere end importprisen for SME i nogle måneder af UP, hvilket gjorde det økonomisk ufordelagtigt at købe sojabønneolie. I den situation var den eneste økonomisk fornuftige mulighed at købe SME.
- (136) Hvis EU-erhvervsgrenen ikke havde importeret disse mængder af biodiesel, ville handelsvirksomhederne under alle omstændigheder have importeret dem, da de ville have underbudt EU-erhvervsgrenen og solgt biodiesel på EU-markedet, da de allerede importerer fra disse lande med henblik på salg til dieselraffinerierne i konkurrence med EU-erhvervsgrenen. Årsagssammenhængen brydes ikke af denne import, og dette argument må derfor foreløbigt afvises.

3.5. EU-erhvervsgrenens kapacitet

- (137) CARBIO hævder endvidere, at den skade, som er forvoldt EU-erhvervsgrenen, skyldes overkapacitet på grund af for kraftig udvidelse. Med en kapacitetsudnyttelse på 50 % i 2008 hævder de, at erhvervsgrenen fortsat har ekspanderet uden en tilsvarende stigning i efterspørgslen.
- (138) I den betragtede periode var kapacitetsudnyttelsen i Unionen lav, med et lavpunkt på 40 % i UP. Derfor har nogle virksomheder ikke anvendt den kapacitet, de har installeret.
- (139) Imidlertid var kapacitetsudnyttelsen allerede lav ved begyndelsen af den betragtede periode og har været lav i hele perioden, og den var også stabil i virksomhederne i stikprøven.
- (140) De stikprøveudtagne virksomheder var rentable ved starten af den betragtede periode og led ved en stabil kapacitetsudnyttelse tab ved slutningen. Det kan med rimelighed konkluderes, at hele erhvervsgrenen også er blevet mindre rentabel, mens kapacitetsudnyttelsen er forblevet stabil. Det kan derfor ikke anses for at være en væsentlig årsag til skade, da der ikke synes at være nogen årsagssammenhæng. Dette argument afvises derfor foreløbigt.

3.6. Manglende adgang til råvarer og vertikal integrering

- (141) CARBIO hævder også, at EU-erhvervsgrenen lider skade på grund af manglende effektivitet, især fordi den ikke er vertikalt integreret og ikke befinder sig tæt på råvarer.
- (142) Disse påstande blev foreløbigt afvist. Nogle af virksomhederne i stikprøven befinder sig i havnebyer med ubesværet adgang til råvarer, der bringes pr. skib, og andre virksomheder i stikprøven har placeret deres biodieselanlæg direkte ved siden af deres produktionsanlæg for vegetabiliske olier. Mange biodieselproducenter i Sydeuropa befinder sig i havnebyer netop for at få adgang til råvarer importeret fra Argentina og Indonesien eller på samme sted som deres kunder (der er raffinaderier for fossile brændstoffer). Da virkningen af den differentierede eksportafgift har været at gøre råvarerne dyrere end de færdige produkter, har dette klart påført EU-erhvervsgrenen skade ved at gøre det økonomisk umuligt at fremstille PME og SME i Unionen.

3.7. Andre lovgivningsmæssige faktorer

- (143) CARBIO henviste også til nogle lovgivningsmæssige faktorer, som de hævder har voldt skade for EU-erhvervsgrenen, hvoraf nogle er forslag og endnu ikke er blevet gennemført. De fremhæver dog ordningen med "dobbelttælling", som er beskrevet i det følgende.
- (144) I henhold til direktivet om vedvarende energi skal medlemsstaterne kræve, at en vis mængde biodiesel

blandes med mineralsk diesel, inden den sælges til brugerne. Nogle medlemsstater har benyttet sig af bestemmelsen i direktivet om, at forholdet kan halveres, hvis den anvendte biodiesel stammer fra spildolie eller brugt animalsk fedt. Hvis den pågældende medlemsstat f.eks. kræver, at 7 % biodiesel skal blandes med 93 % mineralsk diesel, så bliver de 7 % reduceret til 3,5 %, hvis det er biodiesel af spildolie.

- (145) CARBIO hævder, at bestemmelserne om dobbelttælling har forårsaget et fald i salget af den såkaldte første generation af biodiesel på 1 mio. ton i UP, og at dette er årsagen til EU-erhvervsgrenens skade. Denne påstand afvises, da stikprøven af EU-producenter indeholder nogle virksomheder, der fremstiller biodiesel, som tæller dobbelt, og deres finansielle situation er ikke betydeligt anderledes end situationen for de stikprøveudtagne virksomheder, der producerer biodiesel af vegetabiliske jomfruolier. Disse virksomheder har under kontrollen af deres oplysninger påvist, at prisen på deres biodiesel er blevet påvirket af den lave pris på dumpingimport fra Argentina og Indonesien, da de er i indirekte konkurrence med PME og SME fra de pågældende lande.
- (146) Der er også blevet fremført et argument om, at EU-erhvervsgrenen lider skade, fordi der ikke investeres mere i anden generation af biobrændstof, f.eks. spildolie. Dette argument er foreløbigt blevet afvist, da der ikke er tilstrækkelig spildolie i Unionen til at øge forarbejdningsmængden betydeligt i forhold til det allerede eksisterende.

3.8. Restriktioner i medlemsstaterne

- (147) CARBIO hævdede også, at den skade, som EU-erhvervsgrenen led, ikke kunne forårsages af importen fra de pågældende lande som følge af kvoteordninger og skattesystemer i forskellige medlemsstater, der begrænser adgangen til disse markeder. De hævdede også, at nogle markeder i Unionen er lukkede for SME og PME på grund af klimatiske forhold.
- (148) Det er korrekt, at koldfilterpunktet for PME (+13 grader celsius) betyder, at PME ikke kan anvendes i hele Unionen, uden at det blandes med andre biodieselformer for at reducere koldfilterpunktet. Koldfilterpunktet for SME (0 grader celsius) betyder imidlertid, at det har en mere udbredt anvendelse, især i sommermånederne.
- (149) Påstanden om, at det er lovgivningen i nogle medlemsstater, som forvolder skade for EU-erhvervsgrenen, blev indgående behandlet i undersøgelsen.
- (150) I nogle medlemsstater findes der kvoteordninger, hvorved der tildeles en særlig produktionsmængde til virksomheder i den medlemsstat eller i andre medlemsstater i Unionen. De fleste lande har dog indrømmet fordele gennem skattesystemet, og disse fordele reduceres eller fjernes efterhånden.

- (151) For eksempel har Frankrig en "skattelempelsesfordel" på 90 EUR pr. ton for biodiesel, der produceres inden for kvoten. I betragtning af de lave priser på dumpingimporten er det dog ofte billigere at importere biodiesel end at købe den hos EU-erhvervsgrenen, selv inklusive skattefordelen. Det fremgår af det forhold, at der klart findes argentinsk import på det franske marked.
- (152) I nogle medlemsstater findes der ingen import fra Argentina og Indonesien, enten på grund af klimatiske forhold eller som følge af kvoteordninger. Men i størstedelen af Unionen findes der import fra Argentina og Indonesien på markedet, enten fordi der ikke er nogen kvoteordning, eller fordi prisen er lavere end den skattefordel, som en medlemsstat måtte give.
- (153) I betragtning af at PME og SME kan sælges i Unionen, når det blandes med EU-produceret RME eller anden biodiesel, og at importen findes i store mængder og til dumpingpriser selv i medlemsstater med en skattelempelsesordning, må denne påstand foreløbigt afvises, da de eksisterende kvote- og skatteordninger ikke kan bryde årsagssammenhængen mellem skaden og virkningen af dumpingimporten.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (154) Ovennævnte analyse har vist, at der var en betragtelig stigning i mængde og markedsandele for den billige dumpingimport med oprindelse i de pågældende lande. Det blev samtidig konstateret, at EU-erhvervsgrenens priser blev underbudt i UP i forbindelse med denne import.
- (155) Oplysningerne viser, at da mængden af billig dumpingimport fra de pågældende lande steg, forværredes EU-erhvervsgrenens økonomiske situation betydeligt.
- (156) I ovennævnte analyse blev der behørigt skelnet mellem virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation og de skadevoldende virkninger af dumpingimporten. Ud fra denne analyse er den foreløbige konklusion, at dumpingimporten fra de pågældende lande har forårsaget væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.
- (157) De kendte faktorer ud over dumpingimporten er blevet vurderet i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 7, og der blev ikke fundet dokumentation for, at de brød årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

F. UNIONENS INTERESSER

- (158) Kommissionen undersøgte i overensstemmelse med grundforordningens artikel 21, om der til trods for konklusionen om skadevoldende dumping er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev fastsat på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, herunder EU-

erhvervsgrenens, importørernes, råvareleverandørernes og brugernes interesser.

1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (159) Som nævnt ovenfor led EU-erhvervsgrenen væsentlig skade på grund af dumpingimporten med oprindelse i de pågældende lande. Hvis der ikke træffes foranstaltninger, vil det højst sandsynligt medføre, at den negative tendens for EF-erhvervsgrenens finansielle situation fortsætter. EU-erhvervsgrenens situation var især præget af et fald i rentabilitet fra +3 % i 2009 til -2,5 % ved udgangen af UP. En yderligere nedgang i resultaterne ville i sidste ende føre til produktionsnedskæringer og flere lukninger af produktionsanlæg, hvilket således ville true beskæftigelsen og investeringerne i Unionen.
- (160) Hvis der indføres foranstaltninger, genskabes der loyal konkurrence på markedet. EU-erhvervsgrenens negative tendens med hensyn til rentabiliteten er resultatet af dens vanskeligheder ved at konkurrere med billig dumpingimport med oprindelse i de pågældende lande; et forhold, der også skyldes eksportafgiftsordningen i begge lande, som sænker prisen på importen af SME og PME til EU-markedet, samtidig med at prisen på råvarer stiger. Indføres der antidumpingforanstaltninger, vil EF-erhvervsgrenen være i stand til at forbedre sin rentabilitet til et niveau, der anses for nødvendigt for denne kapitalintensive industri.
- (161) Foranstaltningerne burde give EU-erhvervsgrenen mulighed for at begynde at komme sig efter den skadevoldende dumping, der blev konstateret i undersøgelsen.

2. Ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører og -forhandleres interesser

- (162) Ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører og -forhandlere blev opfordret til at give sig til kende over for Kommissionen. Der var dog ingen importører, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (163) Da der manglede oplysninger fra ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører og -forhandlere, var der ingen dokumentation for, at indførelsen af foranstaltninger klart ville være imod disse parter interesser.

3. Brugernes og forbrugernes interesser

- (164) Der blev ved indledningen af undersøgelsen fremsendt spørgeskemaer til alle kendte brugervirksomheder, der beskæftiger sig med produktion og distribution af mineralsk diesel og den obligatoriske blanding af mineralsk diesel og biodiesel.
- (165) Tre brugere af biodiesel besvarede spørgeskemaet til brugere, men anførte, at biodiesel var en meget lille del af deres samlede forretningsaktiviteter. De anførte, at de ville være juridisk forpligtede til at anskaffe biodiesel, og hvis en afgift øgede prisen på biodiesel, ville denne ligesom tidligere automatisk blive væltet over på deres kunder.

- (166) I betragtning af den begrænsede mængde informationer forventes indførelsen af foranstaltninger at få en ekstremt begrænset virkning på den endelige forbruger i betragtning af den lille procentdel af biodiesel, som blandes i den mineralske diesel, der købes ved pumpen. Der blev ikke fundet dokumentation for, at indførelsen af foranstaltninger klart ville være imod brugernes eller forbrugernes interesser.

4. Råvareleverandørernes interesser

- (167) En sammenslutning af råvareleverandører, FEDIOL (Brancheforeningen for Oliefabrikker i EU) besvarede det spørgeskema, der var blevet tilsendt råvareleverandørerne. De anførte, at importen fra de pågældende lande har forringet efterspørgslen efter rapsolie i Unionen, og at efterspørgslen er faldet med mere end 1 mio. ton mellem 2009 og 2011.
- (168) De er af den opfattelse, at indførelsen af foranstaltninger vil have en positiv virkning på leverandørindustrien i Unionen, i takt med at kapacitetsudnyttelsen vil stige. Enhver stigning i efterspørgslen efter rapsolie vil forplante sig til sektoren for foderblandinger, der består af restprodukter fra rapsolieproduktionen, og til landbrugssektoren i Unionen, som dyrker raps.

- (169) Den modtagne dokumentation viser derfor, at indførelsen af foranstaltninger vil være i EU-råvareleverandørernes interesse.

5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (170) Det vil klart være i EU-erhvervsgrenens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien. Det vil gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at vokse og overvinde følgerne af den skade, som dumpingimporten har forvoldt. Hvis der derimod ikke indføres foranstaltninger, vil EU-erhvervsgrenens økonomiske situation fortsat blive forværret, og flere erhvervsdrivende må indstille deres aktiviteter. Selv om der ikke kunne drages entydige konklusioner om brugerne og importørerne, forventes indførelsen af foranstaltninger at være i råvareleverandørernes interesse.
- (171) Der er ikke tvingende årsager til, at det klart vil være imod Unionens interesser at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger over for importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien.

G. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (172) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport.

1. Skadestærskel

- (173) For at fastsætte omfanget af disse foranstaltninger blev de konstaterede dumpingmargener taget i betragtning såvel som den told, der kræves for at bringe den skadevoldende situation, som EU-producenterne har befundet sig i, til ophør, uden at disse tal vil blive overskredet.

- (174) Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at fjerne virkningerne af den skadevoldende dumping, var holdningen, at enhver foranstaltning bør sikre, at EU-erhvervsgrenen kan dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kan forventes under normale konkurrencevilkår, dvs. i en situation uden dumpingimport.

- (175) I den henseende kan en fortjenstmargen på 15 % af omsætningen betragtes som et passende niveau, som EU-erhvervsgrenen kunne have forventet at opnå i en situation uden skadevoldende dumping, ud fra resultater fra tidligere undersøgelser af importen fra USA, hvor dette niveau blev anset for rimeligt for at tilvejebringe garantier for denne erhvervsgrens langsigtede produktionsinvesteringer.

- (176) På dette grundlag blev der beregnet en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen for samme vare. Den ikke-skadevoldende pris er blevet fastsat ved at justere de salgspriser, der blev krævet af EU-producenterne i stikprøven, med den faktiske fortjeneste eller det faktiske tab i UP og lægge ovennævnte fortjenstmargen til.

- (177) Den nødvendige prisforhøjelse blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter i de pågældende lande som fastlagt ved beregningen af prisunderbud og den ikke-skadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i UP. Alle forskelle, der fulgte af denne sammenligning, blev derefter udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi.

2. Midlertidige foranstaltninger

- (178) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, bør der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien svarende til enten dumpingmargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest i henhold til reglen om den lavest mulige told.
- (179) Antidumpingtolden blev fastlagt ved at sammenligne skadestærsklen og dumpingmargenerne. Følgelig udgør den midlertidige antidumpingtold udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, følgende:

Land	Virksomhed	Foreløbig dumpingmargen	Foreløbig skadesmargin	Midlertidig antidumpingtold
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario	10,6 %	27,8 %	10,6 %
	Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	10,6 %	27,8 %	10,6 %

Land	Virksomhed	Foreløbig dumpingmargin	Foreløbig skadesmargin	Midlertidig antidumpingtold
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	7,2 %	30,9 %	7,2 %
	Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	7,9 %	31 %	7,9 %
	Alle andre virksomheder	10,6 %	31,8 %	10,6 %
Indonesien	PT. Ciliandra Perkasa, Djakarta	0,0 %		0,0 %
	PT. Musim Mas, Medan	2,8 %	23,3 %	2,8 %
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	5,3 %	27,1 %	5,3 %
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	6,5 %	25,3 %	6,5 %
	Alle andre virksomheder	9,6 %	27,1 %	9,6 %

- (180) Da antidumpingtolden imidlertid også gælder for blandinger, som indeholder biodiesel (i forhold til deres vægtprocent af biodiesel), og for ren biodiesel, vil det være mere præcist og mere hensigtsmæssigt for toldmyndighedernes korrekte implementering af tolden i medlemsstaterne at udtrykke tolden som et fast beløb i EUR pr.

nettoton og anvende den på den rene importerede biodiesel eller på andelen af biodiesel i blandingsproduktet.

- (181) Antidumpingtoldsatserne for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for "alle andre virksomheder") udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, som er fremstillet af virksomhederne og dermed af de nævnte specifikke retlige enheder. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for "alle andre virksomheder".

- (182) Anmodninger om anvendelse af disse antidumpingtoldsatser for de enkelte virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

- (183) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande til genstand for registrering ved Kommissionens forordning (EU) nr. 79/2013 af 28. januar 2013. Det skete med henblik på den mulige anvendelse med tilbagevirkende kraft af antidumpingforanstaltninger, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 4. Der kan på nuværende tidspunkt i proceduren ikke træffes beslutning om den mulige anvendelse med tilbagevirkende kraft af antidumpingforanstaltningerne.

H. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (184) I overensstemmelse med god administrativ praksis kan de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt senest en måned efter offentliggørelsen af denne forordning. De konklusioner, der ligger til grund for indførelse af told i denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig foranstaltning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en midlertidig antidumpingtold på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

blandinger, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 og 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 og 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-kode 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 og 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-kode 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 og 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-kode 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 og 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-kode 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 og 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 og 3824 90 97 04), 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (Taric-kode 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 og 3826 00 90 30), og med oprindelse i Argentina og Indonesien.

2. De midlertidige antidumpingtoldsatser for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder fastsættes til:

Land	Virksomhed	Foreløbig toldsats EUR pr. ton	Taric-tillægskode
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	104,92	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	69,16	B783
	Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	65,24	B784
	Andre samarbejdsvillige virksomheder: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	75,97	B785
	Alle andre virksomheder	104,92	B999
Indonesien	PT Ciliandra Perkasa, Djakarta	0	B786
	PT Musim Mas, Medan	24,99	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	45,65	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	83,84	B789
	Andre samarbejdsvillige virksomheder: PT Cermerlang Energi Perkasa, Djakarta	57,14	B790
	Alle andre virksomheder	83,84	B999

3. Antidumpingtolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).

4. I tilfælde, hvor varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾, nedsættes den antidumpingtold, der er beregnet på grundlag af ovennævnte beløb, med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

5. Overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles en sikkerhed svarende til den midlertidige told.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

6. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, jf. dog artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan de interesserede parter inden for en frist på en måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

1. Toldmyndighederne pålægges hermed at ophøre med den registrering af importen, der blev indført ved artikel 1 i Kommissionens forordning (EU) nr. 79/2013.

2. Oplysninger, der er indsamlet om varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før ikrafttrædelsen af denne forordning, opbevares indtil den eventuelle ikrafttrædelse af endelige foranstaltninger eller denne procedures afslutning.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 491/2013**af 27. maj 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	15,0
	MA	56,4
	TN	54,8
	TR	67,0
	ZZ	48,3
0707 00 05	AL	27,7
	MK	25,8
	TR	132,0
	ZZ	61,8
0709 93 10	MA	110,7
	TR	129,1
	ZZ	119,9
0805 10 20	EG	49,5
	IL	71,8
	MA	62,2
	ZZ	61,2
0805 50 10	AR	107,2
	TR	111,4
	ZA	98,7
	ZZ	105,8
0808 10 80	AR	155,2
	BR	95,6
	CL	113,1
	CN	90,5
	MK	42,6
	NZ	124,1
	US	207,5
	ZA	106,5
	ZZ	116,9
0809 29 00	US	557,8
	ZZ	557,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2013/12/EU

af 13. maj 2013

om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til traktaten om Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 3, stk. 4,

under henvisning til akten om Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 50,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 50 i akten om Kroatiens tiltrædelse fastsættes det, at hvis retsakter vedtaget af institutionerne før tiltrædelsen kræver tilpasning på grund af tiltrædelsen, og de nødvendige tilpasninger ikke er indeholdt i tiltrædelsesakten eller bilagene hertil, vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, de fornødne retsakter, hvis den oprindelige retsakt ikke er vedtaget af Kommissionen.

(2) I slutakten fra den konference, hvor traktaten om Kroatiens tiltrædelse blev udfærdiget og vedtaget, blev det anført, at de høje kontraherende parter var nået til politisk enighed om en række tilpasninger af retsakter vedtaget af institutionerne, som er nødvendige på grund af tiltrædelsen, og Rådet og Kommissionen blev opfordret til at vedtage disse tilpasninger inden tiltrædelsen, om nødvendigt suppleret og ajourført for at tage hensyn til udviklingen i gældende EU-ret.

(3) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁾ skal medlemsstaterne fastsætte nationale

mål for energieffektivitet, og i den forbindelse skal de tage hensyn til Unionens energiforbrug i 2020.

(4) På grund af Kroatiens tiltrædelse er det nødvendigt med tekniske tilpasninger af de fremskrevne energiforbrugstal for Unionen i 2020 for at afspejle forbruget i 28 medlemsstater. Fremskrivningerne fra 2007 viste et primært energiforbrug i 2020 på 1 842 Mtoe for de 27 medlemsstater. De samme fremskrivninger viser et primært energiforbrug i 2020 på 1 853 Mtoe for de 28 medlemsstater, Kroatien iberegnet. En reduktion på 20 % giver 1 483 Mtoe i 2020, dvs. en reduktion på 370 Mtoe i forhold til fremskrivningerne. Det er nødvendigt med denne rent tekniske tilpasning for at direktiv 2012/27/EU kan finde anvendelse i Kroatien.

(5) Direktiv 2012/27/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2012/27/EU ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

De i bilaget anførte ændringer berører ikke tidsfristen i artikel 28, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2012/27/EU.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten om Kroatiens tiltrædelse og da på datoen herfor.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2013.

På Rådets vegne

S. COVENEY

Formand

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

BILAG

Artikel 3 i direktiv 2012/27/EU ændres således:

a) Litra a) i stk. 1, andet afsnit affattes således:

»a) at Unionens energiforbrug i 2020 maksimalt må være 1 483 Mtoe primærenergi eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi)«.

b) Stk. 2, affattes således:

»2. Senest den 30. juni 2014 vurderer Kommissionen de fremskridt, der er opnået, og om det er sandsynligt, at Unionen kan nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.«

c) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) sammenligne resultaterne i henhold til litra a)-c) med størrelsen af det energiforbrug, der ville være nødvendigt for at nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.«

RÅDETS DIREKTIV 2013/13/EU**af 13. maj 2013****om tilpasning af visse direktiver vedrørende beskatning på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til traktaten om Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 3, stk. 4,

under henvisning til akten om Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 50,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 50 i akten om Kroatiens tiltrædelse fastsættes det, at hvis retsakter vedtaget af institutionerne før tiltrædelsen kræver tilpasning på grund af tiltrædelsen, og de nødvendige tilpasninger ikke er indeholdt i den nævnte tiltrædelsesakt eller i bilagene hertil, vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, de fornødne retsakter, hvis den oprindelige retsakt ikke er vedtaget af Kommissionen.
- (2) I slutakten fra den konference, hvor traktaten om Kroatiens tiltrædelse blev udfærdiget og vedtaget, blev det anført, at de høje kontraherende parter var nået til politisk enighed om en række tilpasninger af retsakter vedtaget af institutionerne, som er nødvendige på grund af tiltrædelsen, og Rådet og Kommissionen blev opfordret til at vedtage disse tilpasninger inden tiltrædelsen, om nødvendigt suppleret og ajourført for at tage hensyn til udviklingen i gældende EU-ret.
- (3) Direktiv 83/182/EØF ⁽¹⁾, 2003/49/EF ⁽²⁾, 2008/7/EF ⁽³⁾, 2009/133/EF ⁽⁴⁾ og 2011/96/EU ⁽⁵⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 83/182/EØF, 2003/49/EF, 2008/7/EF, 2009/133/EF og 2011/96/EU ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest på datoen for Kroatiens tiltrædelse af Unionen de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra datoen for Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten om Kroatiens tiltrædelse og da på datoen herfor.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2013.

På Rådets vegne

S. COVENEY

Formand

⁽¹⁾ Rådets direktiv 83/182/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler (EFT L 105 af 23.4.1983, s. 59).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49).

⁽³⁾ Rådets Direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310 af 25.11.2009, s. 34).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8).

BILAG

1. I bilaget til direktiv 83/182/EØF tilføjes følgende:

»KROATIEN

— poseban porez na motorna vozila (Zakon o posebnom porezu na motorna vozila (Narodne novine broj 15/13)).

2. Direktiv 2003/49/EF ændres således:

a) I artikel 3, litra a), nr. iii), indsættes følgende efter angivelsen for Frankrig:

»— porez na dobit i Kroatien«.

b) I bilaget tilføjes følgende punkt:

»z) selskaber, der i kroatisk ret benævnes »dioničko društvo«, »društvo s ograničenom odgovornošću« og andre selskaber, der er oprettet efter kroatisk ret og omfattet af kroatisk udbytteskat«.

3. I bilag I til Direktiv 2008/7/EF indsættes følgende punkt:

»11a) selskaber i henhold til kroatisk ret med betegnelsen:

i) dioničko društvo

ii) društvo s ograničenom odgovornošću«.

4. Bilag I til direktiv 2009/133/EF ændres således:

a) I Del A indsættes følgende punkt:

»ka) selskaber, der i kroatisk ret benævnes »dioničko društvo«, »društvo s ograničenom odgovornošću« og andre selskaber, der er oprettet efter kroatisk ret og underlagt kroatisk udbyttebeskatning«.

b) I DEL B indsættes følgende efter angivelsen for Frankrig:

»— porez na dobit i Kroatien«.

5. Bilag I til direktiv 2011/96/EU ændres således:

a) I Del A indsættes følgende punkt:

»ka) De selskaber, der i kroatisk ret benævnes »dioničko društvo«, »društvo s ograničenom odgovornošću«, og andre selskaber oprettet i henhold til kroatisk ret, der er omfattet af kroatisk udbytteskat«.

b) I Del B indsættes følgende efter angivelsen for Frankrig:

»— porez na dobit i Kroatien«.

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE

af 25. april 2013

rettet til Cypern om specifikke foranstaltninger til genoprettelse af finansiell stabilitet og bæredygtig vækst

(2013/236/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, stk. 1, sammenholdt med artikel 126, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 136, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan der vedtages specifikke foranstaltninger for de medlemsstater, der har euroen som valuta, for at medvirke til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en afgørelse i henhold til artikel 126, stk. 6, i TEUF, hvori det fastslog, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Cypern⁽¹⁾, og samtidig rettede det i overensstemmelse med artikel 126, stk. 7, i TEUF en henstilling til Cypern med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud til ophør, hvori det anføres, at »de cypriotiske myndigheder [bør] bringe den nuværende situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør senest i 2012«.
- (3) I sin henstilling af 10. juli 2012 om Cyperns nationale reformprogram for 2012, som omfattede en udtalelse om Cyperns stabilitetsprogram for 2012-2015⁽²⁾, anbefalede Rådet bl.a., at Cypern skulle træffe foranstaltninger for at opnå en holdbar korrektion af sit uforholdsmæssigt store underskud i 2012, sikre tilstrækkelige fremskridt i henseende til sit benchmark for gældsreduktion, styrke de forskriftsmæssige bestemmelser for en effektiv rekapitalisering af de finansielle institutioner og forbedre konkurrenceevnen.
- (4) Cypern har været under stadig større pres på de finansielle markeder på baggrund af den voksende bekymring med hensyn til de offentlige finansers holdbarhed, herunder de fornødne betydelige offentlige foranstaltninger til støtte for den svækkede finansielle sektor. Nogle af ubalancerne er opstået som følge af negativ afsmittning fra krisen i euroområdet, herunder udviklingen i Grækenland. Andre ubalancer er som specificeret

i Kommissionens dybdegående undersøgelse i 2012 for Cypern og Rådets henstilling af 10. juli 2012 indenlandske og længerevarende. Kreditvurderingsbureauerne har ved flere lejligheder nedklassificeret de cypriotiske statsobligationer, og landet kunne ikke længere refinansiere sig selv til en rente, der kan garantere finanspolitisk holdbarhed på lang sigt. Parallelt hermed er banksektoren i stigende grad blevet afskåret fra finansiering på de internationale markeder, og en række større institutioner har registreret betydelige kapitalunderskud.

- (5) I lyset af disse alvorlige økonomiske og finansielle forhold anmodede de cypriotiske myndigheder den 25. juni 2012 officielt om finansiell støtte i form af et lån fra den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet/den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) samt støtte fra Den Internationale Valutafond (IMF) med henblik på at støtte genopretningen af en bæredygtig økonomisk vækst i Cypern, sikre et velfungerende banksystem og bevare den finansielle stabilitet i Unionen og i euroområdet. Den 27. juni 2012 opfordrede Eurogruppen Kommissionen til sammen med Den Europæiske Centralbank (ECB), de cypriotiske myndigheder og IMF at nå til enighed om et makroøkonomisk tilpasningsprogram for Cypern, herunder landets finansieringsbehov, og træffe passende foranstaltninger til at beskytte den finansielle stabilitet i den aktuelle meget udfordrende situation, hvor der er risiko for afsmittende virkninger fra turbulensen på markedet for offentlig gæld. Den 25. marts 2013 nåede Eurogruppen frem til en politisk aftale med de cypriotiske myndigheder om hjørnestenene i et makroøkonomisk tilpasningsprogram. Banksektoren skulle omstruktureres og reduceres, og der skulle gøres en øget indsats med hensyn til finanspolitisk konsolidering, strukturelle reformer og privatisering. Herudover skulle rekapitaliseringen af de to største banker udelukkende komme fra bankerne selv (dvs. fra aktionærer, obligationsindehavere og indskydere).
- (6) Under de nuværende omstændigheder bør Cypern vedtage en omfattende politisk pakke, der skal gennemføres i et treårigt makroøkonomisk tilpasningsprogram i perioden fra 2. kvartal af 2013 til 1. kvartal af 2016.
- (7) Den samlede politiske pakke bør tage sigte på at genoprette tilliden på de finansielle markeder, genetablere sunde makroøkonomiske balancer og gøre det muligt at genoprette bæredygtig økonomisk vækst. Den bør bygge på tre søjler. Den første søjle bør være en strategi for den

⁽¹⁾ EUT L 186 af 20.7.2010, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 219 af 24.7.2012, s. 13.

finansielle sektor baseret på omstrukturering og reduktion af finansielle institutioner og styrkelse af tilsynet i denne sektor, samtidig med at der gøres en indsats for at afhjælpe kapital- og likviditetsunderskud. Anden søjle bør være en ambitiøs strategi for en fremrykket finanspolitisk konsolidering, der især skal gennemføres gennem foranstaltninger, der tager sigte på at mindske de løbende primære udgifter, øge de offentlige indtægter, forbedre den offentlige sektors funktion og opretholde den finanspolitiske konsolidering på mellemlang sigt, samtidig med at virkningerne for de dårligt stillede befolkningsgrupper mindskes, og der sikres en god gennemførelse af strukturfondene og andre EU-fonde. Den tredje søjle bør omfatte en ambitiøs dagsorden for strukturreformer med henblik på at forbedre konkurrenceevnen og fremme en bæredygtig og afbalanceret vækst, som muliggør afhjælpning af makroøkonomiske ubalancer, især gennem en reform af lønindekseringssystemet i samråd med arbejdsmarkedets parter og fjernelse af hindringerne for velfungerende markeder. Det bør tilstræbes at opretholde de unges muligheder og beskæftigelsesudsigter med henvisning til den politiske aftale af 28. februar 2013 om Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti.

- (8) Ifølge Kommissionens tjenestegrenes opdaterede prognose fra vinteren 2012 for den nominelle BNP-vækst (– 0,5 % i 2012, – 8,2 % i 2013 og – 2,9 % i 2014, 2,6 % i 2015 og 3,7 % i 2016) vil gældskvoten udgøre 87 % i 2012, 109 % i 2013, 123 % i 2014, 126 % i 2015 og 122 % i 2016. Gældskvoten vil således stige hurtigt frem til 2015 og derefter begynde at falde til ca. 105 % i 2020. Gældsdynamikken påvirkes af adskillige ikkebalanceførte transaktioner. Ifølge Kommissionens tjenestegrenes opdaterede prognose fra vinteren 2013 for den nominelle BNP-vækst forventes den primære offentlige saldo at udvise et underskud på 395 mio. EUR (2,4 % af BNP) i 2013, et underskud på 678 mio. EUR (4,3 % af BNP) i 2014, et underskud på 344 mio. EUR (2,1 % af BNP) i 2015 og et overskud på 204 mio. EUR (1,2 % af BNP) i 2016.
- (9) Det er afgørende at styrke den langsigtede modstanddygtighed i den cypriotiske banksektor for at genoprette den finansielle stabilitet i Cypern og som følge heraf — på grund af de stærke sammenhænge — opretholde den finansielle stabilitet i euroområdet som helhed. Der er ved at blive gennemført væsentlige reduktioner og omstruktureringer af den cypriotiske banksektor. Det cypriotiske repræsentanternes hus har vedtaget lovgivning om omfattende rammebestemmelser for genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Som led i disse nye rammebestemmelser er den cypriotiske banksektor blevet reduceret omgående og betydeligt. For at opretholde den cypriotiske banksektors likviditet er der indført midlertidige administrative foranstaltninger, herunder kapitalkontrol.
- (10) Gennemførelsen af omfattende og ambitiøse reformer på det finansielle, finanspolitiske og strukturelle område bør sikre, at Cyperns offentlige gæld bliver holdbar på mellemlang sigt.
- (11) Kommissionen bør sammen med ECB og, hvis det er relevant, IMF regelmæssigt kontrollere, at det makroøkonomiske tilpasningsprogram gennemføres nøje, via kontrolbesøg og regelmæssig, kvartalsvis rapportering fra de cypriotiske myndigheder.
- (12) Under gennemførelsen af den samlede politiske pakke i Cypern bør Kommissionen yde supplerende rådgivning og teknisk bistand på specifikke områder.
- (13) De cypriotiske myndigheder bør i overensstemmelse med gældende nationale regler og national praksis inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundets organisationer i forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram.
- (14) Enhver form for finansiel støtte til Cypern, der modtages til støtte for gennemførelsen af politikker under det makroøkonomiske tilpasningsprogram, bør være i overensstemmelse med Unionens retlige krav og politikker, navnlig Unionens rammer for den økonomiske styring. De foranstaltninger, der iværksættes for at støtte finansielle institutioner, bør gennemføres i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler. Kommissionen bør sikre, at alle de foranstaltninger, der er fastsat i et aftalememorandum i forbindelse med finansiel støtte under ESM, er i fuld overensstemmelse med denne afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. For at lette den cypriotiske økonomis tilbagevenden til bæredygtig vækst og finanspolitisk og finansiel stabilitet gennemfører Cypern nøje et makroøkonomisk tilpasningsprogram (i det følgende benævnt »programmet«), hvis hovedelementer er fastlagt i artikel 2 i denne afgørelse. Programmet skal tackle de særlige risici fra Cypern for den finansielle stabilitet i euroområdet og sigte mod hurtigt at genoprette en sund og bæredygtig økonomisk og finansiel situation i Cypern og genoprette landets kapacitet til at finansiere sig selv fuldt ud på de internationale finansielle markeder. Programmet skal tage behørigt hensyn til Rådets henstillinger til Cypern i henhold til artikel 121, 126 og 136 og 148 i TEUF samt til Cyperns indsats for at efterkomme dem, idet der tages sigte på at udvide, styrke og uddybe de nødvendige politiske foranstaltninger.

2. Kommissionen overvåger sammen med ECB og, hvis det er relevant, IMF Cyperns fremskridt med gennemførelsen af programmet. Cypern samarbejder fuldt ud med Kommissionen og ECB. Cypern forsyner dem navnlig med alle de oplysninger, som de finder nødvendige for overvågningen af programmet.

3. Kommissionen undersøger sammen med ECB og, hvis det er relevant, IMF i samarbejde med de cypriotiske myndigheder, alle de ændringer og opdateringer af programmet, der måtte være nødvendige for at tage hensyn til f.eks. en betydelig afvigelse mellem de makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser og de realiserede tal (herunder beskæftigelse), negative afsmittende virkninger samt makroøkonomiske og finansielle chok.

For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af programmet og bidrage til en holdbar korrektion af ubalancer yder Kommissionen løbende rådgivning og vejledning om reformer af finanspolitik, finansmarkeder og strukturreformer.

Kommissionen foretager regelmæssigt en vurdering af programrets økonomiske virkninger og anbefaler de nødvendige korrektioner med henblik på at fremme vækst og jobskabelse, sikring af den nødvendige finanspolitiske konsolidering og minimere skadelige sociale virkninger.

Artikel 2

1. De vigtigste mål i programmet er følgende: genoprettelse af en sund cypriotisk banksektor, videreførelse af den igangværende finanspolitiske konsolidering og gennemførelse af strukturreformer for at fremme konkurrenceevnen og en bæredygtig og afbalanceret vækst.

2. Cypern skal videreføre den finanspolitiske konsolidering i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ved hjælp af permanente foranstaltninger af høj kvalitet, samtidig med at virkningerne for de dårligt stillede befolkningsgrupper mindskes.

3. Cypern træffer de foranstaltninger, der er specificeret i stk. 4 -15.

4. For hurtigst muligt at bringe underskuddet ned under 3 % af BNP skal Cypern være rede til at iværksætte yderligere konsolideringsforanstaltninger. Specifikt skal den cypriotiske regering i tilfælde af dårligere indtægtsresultater end ventet eller højere sociale udgiftsbehov på grund af negative makroøkonomiske virkninger være rede til at træffe yderligere foranstaltninger for at bevare programmets målsætninger, bl.a. ved at mindske diskretionære udgifter, samtidig med at virkningerne for de dårligt stillede befolkningsgrupper mindskes. Likvide indtægter, som er højere end i fremskrivningerne for programmet, herunder eventuelle uventede gevinster, lægges til side eller anvendes til at nedbringe gælden i programperioden. Hvis der derimod realiseres bedre resultater end forventet, kan dette, i det omfang det anses for at være varigt, i stedet mindske behovet for yderligere foranstaltninger i programmets sidste år.

5. Cypern opretholder en god gennemførelse af strukturfondene og andre EU-fonde.

6. For at genskabe en sund finansiel sektor viderefører Cypern en gennemgribende reform og omstrukturering af banksektoren og styrker levedygtige banker ved at genoprette deres kapital, tackle deres likviditetssituation og styrke banktilsynet.

Programmet lægger op til følgende foranstaltninger og resultater:

- a) sikring af, at likviditetssituationen i banksektoren nøje overvåges. De nyligt indførte midlertidige restriktioner for den frie bevægelighed for kapital (bl.a. begrænsninger for hævnin af kontanter, elektroniske betalinger og overførsler til udlandet) overvåges nøje. Målet er, at kontrollen kun skal opretholdes, så længe den er strengt nødvendig for at forebygge alvorlige og umiddelbare risici for den finansielle stabilitet. De mellemfristede finansierings- og egenkapitalplaner for de indenlandske banker, som er afhængige af finansiering via centralbanken eller modtager statsstøtte, bør på realistisk vis afspejle den forventede nedbringelse af gearingen i banksektoren og mindske afhængigheden af låntagning hos centralbankerne, samtidig med at der undgås brandsalg af aktiver og kreditstramning. Forordningerne om minimumslikviditetskrav opdateres for at forhindre en uhensigtsmæssig stor udstederkoncentration i fremtiden
- b) etablering af en uafhængig værdiansættelse af aktiverne i Bank of Cyprus og Cyprus Popular Bank og hurtigt integrering af Cyprus Popular Banks operationer i Bank of Cyprus. Værdiansættelsen afsluttes hurtigt for at muliggøre fuldførelsen af indskud-for-aktie-byttet i Bank of Cyprus
- c) vedtagelse af de nødvendige forskriftsmæssige krav om en forøgelse af den mindst tilladte solvensprocent for tier 1-kapitalkvote til 9 % inden udgangen af 2013
- d) iværksættelse af foranstaltninger for at minimere skatteyderens omkostninger i forbindelse med omstrukturering af banker. Underkapitaliserede kommercielle og kooperative kreditinstitutter tilvejebringer i videst muligt omfang kapital fra private kilder, inden der ydes statsstøtte. Alle omstruktureringsplaner skal godkendes formelt i henhold til statsstøttereglerne, før der ydes statsstøtte. Kommercielle og kooperative kreditinstitutter med kapitalunderskud kan, hvis andre foranstaltninger viser sig ikke at være tilstrækkelige, anmode om rekapitaliseringsstøtte fra staten i overensstemmelse med procedurene for statsstøtte
- e) sikring af, at der oprettes et kreditregister, at den nuværende forskriftsmæssige ramme for låntagnings- og lånforvaltningsprocedurer revideres og om nødvendigt ændres, og at der vedtages lovgivning til styrkelse af forvaltningen af forretningsbanker
- f) styrkelse af bankernes forvaltning, bl.a. ved at forbyde långivning til uafhængige bestyrelsesmedlemmer eller deres forbundne parter
- g) sikring af størst mulig inddrivelse af misligholdte lån, samtidig med at incitamenterne til strategisk misligholdelse fra låntagernes side mindskes. Dette omfatter lempelse af begrænsningerne for beslaglæggelse af sikkerhedsstillelse og en effektiv overvågning og forvaltning af misligholdte lån. Den cypriotiske centralbank udsender en vejledning om, at alle lån, der er forfaldne med mere end 90 dage, klassificeres som misligholdte

- h) tilpasning af reguleringen af og tilsynet med kooperative kreditinstitutioner til de regler, der gælder for forretningsbanker
- i) sikring af kooperative kreditinstitutioners levedygtighed og udvikling i samråd med Kommissionen, ECB og IMF af en strategi for den fremtidige struktur, funktionsmåde og levedygtighed for sektoren for kooperative kreditinstitutter. Strategiens gennemførelse bør være afsluttet senest medio 2015
- j) styrkelse af overvågningen af virksomhedernes og husholdningernes gæld og etablering af en ramme for målrettet omstrukturering af gælden i den private sektor for at lette nye udlån og mindske kreditklemmen
- k) yderligere styrkelse af rammerne for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og sikring af fuldstændig gennemsigtighed for de enkelte enheder (juridiske personer og andre juridiske ordninger som f.eks. truster) i overensstemmelse med bedste praksis
- l) indførelse af et obligatorisk tilsyn på grundlag af kapitaliseringsniveauer
- m) integration af stresstests i det regelmæssige eksterne banktilsyn og
- n) gennemførelse af et fælles dataindberetningssystem for banker og kreditinstitutter.
7. I løbet af 2013 gennemfører de cypriotiske myndigheder nøje den cypriotiske finanslov for 2013 med supplerende permanente foranstaltninger på mindst 351 mio. EUR (2,1 % af BNP). Cypern gennemfører ved hjælp af lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, herunder om nødvendigt en ændring af finansloven, de yderligere konsolideringsforanstaltninger. Cypern træffer følgende foranstaltninger:
- a) på udgiftssiden skal budgettet omfatte en reduktion af udgifterne til boligbyggeri på mindst 36 mio. EUR, en yderligere graderet reduktion af lønningerne i den offentlige sektor og en strømlining af visse sociale ydelser
- b) på indtægtssiden skal de supplerende foranstaltninger omfatte stigninger i ejendomsskat, den lovbestemte selskabsskattesats, skattesatsen for renteindtægter, bankafgiften og gebyrerne for offentlige tjenester
- c) en reform af skattesystemet for motorkøretøjer, baseret på miljøvenlige principper og med sigte på at skabe yderligere indtægter
- d) foranstaltninger til at begrænse sundhedsudgifterne og øge omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren ved at styrke de offentlige hospitalers effektivitet, konkurrenceevne og omkostningseffektivitet. Desuden indfører Cyperns et egenbetalingssystem for et begrænset antal sundhedsydelser og lægemidler, og
- e) en fuldstændig gennemførelse af de konsolideringsforanstaltninger, der er vedtaget siden december 2012.
8. Følgende foranstaltninger anvendes fra den 1. januar 2014:
- a) udgiftssiden i budgettet skal omfatte: en reduktion af de samlede udgifter til sociale overførsler gennem bedre målretning for at spare mindst 28,5 mio. EUR, en yderligere reduktion af lønningerne i den offentlige sektor og i den offentlige sektor i bred forstand, indførelsen af et gebyr for offentlige transportkort for studerende og pensionister og strukturreformforanstaltninger i uddannelsessektoren for at reducere lønudgifter, og
- b) indtægtssiden i budgettet for 2014 skal omfatte: en forlængelse af de midlertidige bidrag på bruttoindtægten for ansatte i den offentlige og private sektor indtil den 31. december 2016, momsstigninger, højere punktafgifter og en stigning i bidragene til den almindelige socialforsikringsordning.
9. For at sikre de offentlige financers langsigtede holdbarhed gennemfører Cypern finanspolitiske strukturreformer, der bl.a. omfatter følgende foranstaltninger og resultater:
- a) reformer af det almindelige pensionssystem og pensionsystemet i den offentlige sektor for at bringe det på en holdbar kurs, samtidig med at der tages fat om spørgsmålet om pensionernes tilstrækkelighed. Hvis det er nødvendigt, styrkes reformerne yderligere
- b) kontrol med væksten i sundhedsudgifterne med henblik på at styrke finansieringsstrukturens bæredygtighed og de offentlige sundhedsydelsers effektivitet
- c) en forbedring af de offentlige udgifters effektivitet og af budgetproceduren ved hjælp af effektive mellemfristede budgetrammer som et led i en bedre forvaltning af de offentlige financer, i fuld overensstemmelse med Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer ⁽¹⁾ og traktaten om stabilitet, samordning og styring i den økonomiske og monetære union, undertegnet den 2. marts 2012 i Bruxelles
- d) vedtagelse af passende retlige og institutionelle rammer for offentlig-private partnerskaber, der udformes i overensstemmelse med bedste praksis
- e) udarbejdelse af et program til at opnå et solidt virksomhedsledelsessystem for statsejede og halvoffentlige virksomheder og indledning af en privatiseringsplan for at forbedre den økonomiske effektivitet og genoprette gælds bæredygtigheden
- f) udarbejdelse og gennemførelse af en omfattende reformplan for at forbedre effektiviteten i skatteopkrævningen og skatteadministrationen, herunder foranstaltninger til sikring af en fuldstændig og rettidig anvendelse af lovgivning og standarder for internationalt skattesamarbejde og udveksling af skatteoplysninger
- g) reform af ordningen for skat på fast ejendom
- h) reform af den offentlige administration for at forbedre dens funktion og omkostningseffektivitet, navnlig ved at revidere dens størrelse, ansættelsesvilkårene og de offentlig tjenesters funktionelle organisation, for således at sikre en effektiv udnyttelse af de offentlige ressourcer og levering af kvalitetsydelser til befolkningen, og

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

i) reformer af de sociale ydelsers overordnede struktur og niveauer med henblik på at opnå en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne og sikre en passende balance mellem social bistand og incitamenter til at arbejde.

10. Cypern gennemfører en reform af lønindekserings-systemet i samråd med arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med målene om en forbedring af økonomiens konkurrenceevne og under hensyntagen til udviklingen i arbejdskraftens produktivitet. Den planlagte reform af offentlig bistand bør sikre, at social bistand fungerer som et sikkerhedsnet for at sikre en minimumsindkomst for dem, der ikke er i stand til at opretholde en basal levestandard, samtidig med at der er effektive incitamenter til at tage arbejde. Enhver ændring i mindstelønnen skal være i overensstemmelse med den økonomiske udvikling og udviklingen på arbejdsmarkedet og ske i samråd med arbejdsmarkedets parter.

11. Cypern vedtager de resterende ændringer af den sektorspecifikke lovgivning, der er nødvendige for fuldt ud at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked⁽¹⁾. Ubegrundede hindringer på markedet for tjenesteydelser, navnlig for så vidt angår regulerede erhverv, fjernes. Konkurrencelovgivningen forbedres gennem en styrkelse af de kompetente konkurrencemyndigheders funktion og af de nationale reguleringsmyndigheders uafhængighed og beføjelser.

12. Cypern reducerer inden udgangen af 2014 efterslæbet med hensyn til udstedelse af skøder til mindre end 2 000 og gennemfører garanterede tidsfrister for udstedelse af bygningsscertifikater og skøder.

13. Senest ved udgangen af 2013 ændrer Cypern bestemmelserne om tvangssalg af belånt ejendom og tillader private auktioner hurtigst muligt. Domstolenes sagsbehandling fremskyndes, og domstolenes forsinkelser indhentes inden programets afslutning.

14. Cypern tager initiativer til at styrke konkurrenceevnen i turistsektoren. Disse initiativer omfatter en gennemgang af strategien for turistsektoren for 2011-2015 baseret på en undersøgelse af, hvordan forretningsmodellen for turistsektoren kan forbedres, og en grundig analyse af, hvordan der bedst opnås tilstrækkelige luftfartsforbindelser for Cypern.

15. Cypern overtager og gennemfører fuldt ud den tredje energipakke for så vidt angår energisektoren. Desuden udarbejdes der en omfattende udviklingsplan for omstrukturen af den cypriotiske energisektor. Planen omfatter:

- a) en udbygningsplan for den infrastruktur, der kræves til udnyttelsen af gas
- b) en oversigt over reguleringssystemet og markedsordningen for energisektoren og gaseksporten og
- c) en plan med henblik på at etablere den institutionelle ramme for forvaltning af kulbrinteressourcer, herunder en ressourcefond, der modtager og forvalter offentlige indtægter fra offshoregasudvinding, og som oprettes på grundlag af internationalt anerkendt bedste praksis.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Republikken Cypern.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2013.

På Rådets vegne
M. NOONAN
Formand

⁽¹⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 14. maj 2013

om tilladelse til Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2013/237/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved breve fra Den Tjekkiske Republik registreret i Kommissionen den 26. september 2011 og den 5. november 2012 og ved brev fra Republikken Polen registreret i Kommissionen den 8. juni 2012 anmodede Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen om tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF i forbindelse med anlæg og vedligeholdelse af grænsebroer og fælles vejstrækninger mellem de to medlemsstater.

(2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 5. december 2012 de øvrige medlemsstater om Den Tjekkiske Republiks og Republikken Polens anmodninger. Ved brev af 10. december 2012 underrettede Kommissionen Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningerne.

(3) I forbindelse med levering af varer og tjenesteydelser og erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, der er bestemt til vedligeholdelse af grænsebroer og fælles vejstrækninger som anført i bilag I og til anlæg og efterfølgende vedligeholdelse af grænsebroer som anført i bilag II, bør broerne og de fælles vejstrækninger samt deres byggepladser helt anses for beliggende på enten Den Tjekkiske

Republiks eller Polens område i overensstemmelse med en aftale, der vil blive indgået mellem de to lande om anlæg og vedligeholdelse af broer og vedligeholdelse af fælles vejstrækninger ved den tjekkisk-polske grænse. Uden en særlig foranstaltning ville det være nødvendigt for hver levering af varer eller ydelser eller erhvervelse af varer inden for Fællesskabet at fastsætte, om beskatningsstedet er Den Tjekkiske Republik eller Republikken Polen. Arbejde på grænsebroer og fælles vejstrækninger, der udføres på Den Tjekkiske Republiks område ville være underlagt moms i Den Tjekkiske Republik, mens det arbejde, der udføres på Republikken Polens område ville være underlagt moms i Republikken Polen.

(4) Formålet med anmodningen om fritagelse fra artikel 5 i direktiv 2006/112/EF er derfor at forenkle momsopkrævningen, for så vidt angår anlæg og vedligeholdelse af grænsebroerne og de fælles vejstrækninger mellem de to medlemsstater.

(5) Fravigelsen vil kun kunne påvirke medlemsstaternes samlede skatteindtægter, der opkræves i det endelige forbrugsled, yderst beskedent og har ikke negative indvirkninger på Unionens egne momsindtægter —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Forudsat at aftalen mellem Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen om vedligeholdelse af broer og fælles vejstrækninger ved den tjekkisk-polske grænse, som angivet i bilag I, og om anlæg og efterfølgende vedligeholdelse af broer ved den tjekkisk-polske grænse, som angivet i bilag II, bliver indgået og træder i kraft, tillades det hermed Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen i henhold til artikel 2 og 3 at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF i forbindelse med anlæg og vedligeholdelse af de pågældende grænsebroer og fælles vejstrækninger, der alle ligger delvist på Den Tjekkiske Republiks område og delvist på Republikken Polens område.

2. Tilladelsen finder også anvendelse på eventuelt yderligere broer og fælles vejstrækninger, der underlægges anvendelsesområdet for den i stk. 1 omhandlede aftale ved hjælp af en udveksling af diplomatiske noter. Momsudvalget nedsat ved artikel 398 i direktiv 2006/112/EF underrettes herom.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 2

Uanset artikel 5 i direktiv 2006/112/EF anses de grænsebroer og fælles vejstrækninger, som Den Tjekkiske Republik har ansvaret for anlæg og vedligeholdelse af, og i givet fald den pågældende byggeplads, i det omfang de er beliggende på Republikken Polens område, for at udgøre en del af Den Tjekkiske Republiks område, for så vidt angår levering af varer og tjenesteydelser og erhvervelser af varer inden for Fællesskabet, der er bestemt til anlæg eller vedligeholdelse af disse broer og fælles vejstrækninger.

Artikel 3

Uanset artikel 5 i direktiv 2006/112/EF anses de grænsebroer og fælles vejstrækninger, som Republikken Polen har ansvaret for anlæg og vedligeholdelse af, og i givet fald den pågældende byggeplads, i det omfang de er beliggende på Den Tjekkiske Republiks område, for at udgøre en del af Den Polske Republiks område, for så vidt angår levering af varer og tjenesteydelser og

erhvervelser af varer inden for Fællesskabet, der er bestemt til anlæg eller vedligeholdelse af disse broer og fælles vejstrækninger.

Artikel 4

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Den Tjekkiske Republik og til Republikken Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2013.

På Rådets vegne

M. NOONAN

Formand

BILAG I

Den Tjekkiske Republik er ansvarlig for vedligeholdelse af følgende broer og fælles vejstrækninger ved den tjekkisk-polske grænse:

- (1) broen over Olecka Potok (Oleška) mellem Jasnowice og Bukovec i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 12/6 og 1/13
- (2) broen over Olza (Olše) (Wolności/Svobody) mellem Cieszyn og Český Těšín i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 1/86 og 86/1
- (3) broen over Olza (Olše) (Przyjaźni/Družby) mellem Cieszyn og Český Těšín i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 87/2 og 1/88
- (4) broen over Piotrówka Potok (Petrůvka) mellem Gólkowice og Závada i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 1/156 og 156/1
- (5) broen over Odra (Oder) mellem Chałupki og Bohumín (betondelen af en gammel bro) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 7/4 og 7/5
- (6) broen over Odra (Oder) mellem Chałupki og Bohumín (en ny bro) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 8/1 og 8/2
- (7) broen over Opawa (Opava) mellem Wiechowice og Vávrovice i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 71/4 og II/72
- (8) broen over Opawa (Opava) mellem Dzierzkowice og Držkovce i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 74/1 og 74/2
- (9) broen over Opawa (Opava) mellem Branice and Úvalno i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 85/4 og 85/5
- (10) broen over Opawica (Opavice) mellem Krasne Pole og Krásné Loučky-området i byen Krnov i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 97/11 og II/98
- (11) broen over Opawica (Opavice) mellem Lenarice og Linhartovy i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 99/8 og 99/9
- (12) broen over Oleśnica Potok (Olešnice) mellem Podlesie og Ondřejovice (ved sporstanlægget) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 155/3a og 155/3b
- (13) broen over Oleśnica Potok (Olešnice) mellem Podlesie og Ondřejovice (ved Rejvív-krydset) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 155/9 og 155/10
- (14) broen over Oleśnica Potok (Olešnice) mellem Podlesie og Ondřejovice (ved Ondřejovice-maskinanlægget) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 157/8 og II/158a
- (15) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Niemojów og Bartošovice v Orlických horách i grænseafsnit III mellem grænsemærkerne III/102 og III/103
- (16) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Mostowice og Orlické Záhoří i grænseafsnit III mellem grænsemærkerne III/113 og III/114
- (17) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Lasówka og Orlické Záhoří i grænseafsnit III mellem grænsemærkerne 117/8 og III/118
- (18) broen over Lubota Potok (Oldřichovský potok) mellem Kopaczów og Oldřichov na Hranicích i grænseafsnit IV mellem grænsemærkerne IV/144 og 144/1
- (19) broen over Lubota Potok (Oldřichovský potok) mellem Porajów og Hrádek nad Nisou i grænseafsnit IV mellem grænsemærkerne 145/16 og IV/146
- (20) vejstrækningen mellem Leszna Górna og Horní Lištná i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 1/60 og 60/3a, 60/b med en længde på 0,333 km
- (21) vejstrækningen mellem Chałupki og Šilheřovice i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 11/4a, 11/4b og II/12 med en længde på 0,671 km
- (22) vejstrækningen mellem Kopaczów og Oldřichov na Hranicích i grænseafsnit IV mellem grænsemærkerne IV/142 og 142/14a, 142/14b med en længde på 0,867 km.

Republikken Polen er ansvarlig for vedligeholdelse af følgende broer og fælles vejstrækninger ved den tjekkisk-polske grænse:

- (1) broen over Olza (Olše) mellem Cieszyn og Chotěbuz i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 91/3 og 91/4

- (2) broen over Odra (Oder) mellem Chałupki og Bohumín (ståldelen af en gammel bro) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 7/4 og 7/5
- (3) broen over Strachowicki Potok (Strahovický potok) mellem Krzanowice og Rohov i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 35/12 og 35/13
- (4) broen over Opawa (Opava) mellem Boboluszk i og Skrochovice i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 81/8 og 81/9
- (5) broen over Opawica (Opavice) mellem Chomiąża og Chomýž i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne II/96 og 96/1
- (6) broen over Wielki Potok (potok Hrozová) mellem Pielgrzymów og Pelhřimov i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 108/2 og 108/3
- (7) broen over Cieklec Potok (potok Hrozová) mellem Równe og Slezské Rudoltice i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 110/7 og 110/8
- (8) broen (kanal) over Graniczny Potok (Hraniční potok) mellem Trzebina og Bartultovice i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne II/135 og 135/1
- (9) broen (kanal) over Łużyca Potok stream (Lužický potok) mellem Czerniawa-Zdrój og Nove Mesto pod Smrkem i grænseafsnit IV mellem grænsemærkerne 66/23 og IV/67
- (10) vejstrækningen mellem Puńców og Kojkovice u Třince i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne I/65a, I/65b og I/67a, I/67b af en strækning på 0,968 km
- (11) vejstrækningen mellem Chałupki/Rudyszwałd og Šilheřovice i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne II/12 og 12/8 af en strækning på 0,917 km.

Numrene på de grænsemærker, der markerer broernes og de fælles vejstrækningers placering, svarer til numrene i grænsebestemmelserne i artikel 10, stk. 4, i aftalen mellem Republikken Polen og Den Tjekkiske Republik om den fælles statsgrænse, udfærdiget i Prag den 17. januar 1995.

BILAG II

Den Tjekkiske Republik er ansvarlig for anlæg og efterfølgende vedligeholdelse af følgende broer og ved den tjekkisk-polske grænse:

- (1) broen over Olza (Olše) mellem Cieszyn og Český Těšín (en gangbro) i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne I/85 og 84/4
- (2) broen over Olza (Olše) mellem Cieszyn og Český Těšín (en gangbro i en jernbanebro) ved grænseafsnit I ved grænsemærke 88/7
- (3) broen over Olza (Olše) mellem Olza og Kopytov-området i byen Bohumín (en gangbro) i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne I/182 og 182/1
- (4) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Niemojów og Bartošovice v Orlických horách i grænseafsnit III ved grænsemærke 101/32
- (5) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Poniatów og Bartošovice v Orlických horách, Neratov-matrikelområdet (en gangbro) i grænseafsnit III ved grænsemærke III/106
- (6) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Rudawa og Bartošovice v Orlických horách, Podlesí-matrikelområdet (en gangbro) i grænseafsnit III mellem grænsemærkerne 107/9 og 107/10

Republikken Polen er ansvarlig for anlæg og efterfølgende vedligeholdelse af følgende broer og ved den tjekkisk-polske grænse:

- (1) broen over Olza (Olše) mellem Cieszyn og Český Těšín (en europæisk gangbro) i grænseafsnit I ved grænsemærke I/87
- (2) broen over Olza (Olše) mellem Hażlach-Pogwizdów og the Louky nad Olší-området i byen Karviná (en gangbro) i grænseafsnit I mellem grænsemærkerne 98/6 og I/99
- (3) broen over Opawica (Opavice) mellem Chomiąża og Chomýž (en gangbro) i grænseafsnit II mellem grænsemærkerne 95/2 og 95/3
- (4) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Niemojów og Bartošovice v Orlických horách, Vrchní Orlice-matrikelområdet (en gangbro) i grænseafsnit III mellem grænsemærkerne III/104 og 104/1
- (5) broen over Orlica (Divoká Orlice) mellem Rudawa og Bartošovice v Orlických horách, Nová Ves-matrikelområdet (en gangbro) i grænseafsnit III mellem grænsemærkerne 108/2 og 108/3

Numrene på de grænsemærker, der markerer broernes placering, svarer til numrene i grænsebestemmelserne i artikel 10, stk. 4, i aftalen mellem Republikken Polen og Den Tjekkiske Republik om den fælles statsgrænse, udfærdiget i Prag den 17. januar 1995.

RÅDETS AFGØRELSE**af 21. maj 2013****om beskikkelse af fire britiske medlemmer af og tre britiske suppleanter til Regionsudvalget**

(2013/238/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 305,

under henvisning til indstilling fra den britiske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet vedtog den 22. december 2009 og den 18. januar 2010 afgørelse 2009/1014/EU ⁽¹⁾ og 2010/29/EU ⁽²⁾ om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget for perioden 26. januar 2010 til 25. januar 2015.

(2) Der er blevet fire pladser ledige som medlem af Regionsudvalget, efter at Amanda BYRNES, Christine CHAPMANS, Flo CLUCAS' og Roger KNOX' mandater er udløbet. Der er blevet to pladser ledige som suppleant til Regionsudvalget, efter at Peter MOORES og Sandy PARKS mandater er udløbet. Der bliver en plads ledig som suppleant efter beskikkelsen af Paula BAKER som medlem af Regionsudvalget —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Til Regionsudvalget beskikkes for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2015:

a) som medlemmer:

— Mick ANTONIW, *Member of the National Assembly for Wales*— Paula BAKER, *Councillor, Basingstoke and Deane Council*— Anthony Gerard BUCHANAN, *Councillor, East Renfrewshire Council*— Dee SHARPE, *Councillor, East Riding of Yorkshire Council*

og

b) som suppleanter:

— Barbara GRANT, *Councillor, East Renfrewshire Council*— Stewart GOLTON, *Councillor, Leeds Council*— Margaret LISHMAN, *Councillor, Burnley Council*.*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 2013.

På Rådets vegne

E. GILMORE

Formand

⁽¹⁾ EUT L 348 af 29.12.2009, s. 22.⁽²⁾ EUT L 12 af 19.1.2010, s. 11.

RÅDETS AFGØRELSE
af 21. maj 2013
om beskikkelse af en estisk suppleant til Regionsudvalget
(2013/239/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 305,

under henvisning til indstilling fra den estiske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet vedtog den 22. december 2009 og den 18. januar 2010 afgørelse 2009/1014/EU ⁽¹⁾ og 2010/29/EU ⁽²⁾ om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2010 til den 25. januar 2015.

(2) Der er blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, efter at Andres JAADLAS mandat er udløbet —

Artikel 1

Til Regionsudvalget beskikkes som suppleant for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2015:

— Mihkel JUHKAMI, *Chairman, Rakvere City Council*.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 2013.

På Rådets vegne

E. GILMORE

Formand

⁽¹⁾ EUT L 348 af 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 12 af 19.1.2010, s. 11.

RÅDETS AFGØRELSE 2013/240/FUSP**af 27. maj 2013****om ændring af afgørelse 2010/279/FUSP om Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 18. maj 2010 afgørelse 2010/279/FUSP ⁽¹⁾ om forlængelse af EUPOL AFGHANISTAN med tre år indtil den 31. maj 2013.
- (2) I forlængelse af anbefalingerne i den strategiske undersøgelse, der blev foretaget i oktober 2012, og den efterfølgende tilpasning af operationsplanen (OPLAN'en) bør EUPOL AFGHANISTAN forlænges indtil den 31. december 2014.
- (3) EUPOL AFGHANISTAN vil blive gennemført i en situation, der kan blive forværret og kan hindre, at målene for Unionens optræden udadtil som fastsat i traktatens artikel 21 nås.
- (4) Afgørelse 2010/279/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2010/279/FUSP ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (»EUPOL AFGHANISTAN« eller »missionen«), som blev oprettet ved fælles aktion 2007/369/FUSP, forlænges fra den 31. maj 2010 til den 31. december 2014.«

2) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på at nå de fastsatte mål i artikel 2 skal EUPOL AFGHANISTAN:

- a) bistå Afghanistans regering med at fremme indenrigsministeriets institutionelle reform og med at udvikle og konsekvent gennemføre politikker og en strategi for holdbare og effektive civile politiforhold, særlig for så vidt angår det afghanske uniformerede (civile) politi og det afghanske kriminalpoliti
- b) bistå Afghanistans regering med yderligere at professionalisere det nationale afghanske politi, navnlig ved at støtte udviklingen af uddannelsesinfrastruktur og ved at styrke Afghanistans evne til at udvikle og levere uddannelse

c) støtte de afghanske myndigheder i yderligere at udvikle forbindelser mellem politiet og retsstaten i almindelighed og sikre en passende interaktion med strafferetssystemet i bredere forstand

d) forbedre sammenhængen og koordinationen mellem de internationale aktører og videreføre arbejdet med strategisk udvikling vedrørende politireform, navnlig via det internationale politikkoordineringsråd (IPCB), i tæt koordinations med det internationale samfund og gennem fortsat samarbejde med nøglepartnere, herunder med den NATO-lejede internationale sikkerhedsstyrke (ISAF) og NATO's uddannelsesmission og andre bidragydere.

Disse opgaver skal videreudvikles i operationsplanen (OPLAN'en). Missionen udfører sine opgaver gennem bl.a. overvågning, mentorordninger, rådgivning og uddannelse.«

3) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4**Missionens struktur**

1. Missionen har hovedkvarter i Kabul. Missionen består af:

- i) missionschefen og dennes kontor, herunder en overordnet ansvarlig for missionens sikkerhed
- ii) en politikkomponent
- iii) en retsstatskomponent
- iv) en uddannelseskomponent
- v) en feltkomponent
- vi) missionsstøtte
- vii) regionale kontorer uden for Kabul, hvor det er relevant
- viii) et støtteelement i Bruxelles.

2. Der deployeres missionspersonale på centralt og regionalt niveau og provinsniveau, som om nødvendigt kan arbejde på distriktsniveau med henblik på gennemførelsen af mandatet for så vidt angår sikkerhedsvurdering, og når der er fremmede faktorer såsom passende logistisk og sikkerhedsmæssig støtte til stede. Der indgås tekniske ordninger med ISAF og de ledende stater i regionalkommandoerne/provinsgenopbygningsholdene (PRT'erne) med henblik på udveksling af oplysninger og medicinsk, sikkerhedsmæssig og logistisk støtte, herunder indkvartering hos regionalkommandoerne og PRT'erne.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 19.5.2010, s. 4.

3. Derudover bliver en del af missionens personale deployeret for at forbedre den strategiske koordinering af politireformen i Afghanistan i fornødent omfang og navnlig med sekretariatet for IPCB i Kabul.»

4) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Sikkerhed

1. Den øverstbefalende for den civile operation udstikker retningslinjer for missionschefens planlægning af sikkerhedsforanstaltninger og sikrer, at de i forbindelse med EUPOL AFGHANISTAN gennemføres korrekt og effektivt i overensstemmelse med artikel 5.

2. Missionschefen er ansvarlig for operationens sikkerhed og for at sikre, at de minimumssikkerhedskrav, der gælder for operationen, overholdes, i overensstemmelse med Unionens politik for sikkerhed for personale, der er deployeret uden for Unionen i en operativ funktion i medfør af traktatens afsnit V, og dokumenter i tilknytning hertil.

3. Missionschefen bistås af en overordnet ansvarlig for missionens sikkerhed (SMSO), der refererer til missionschefen, og som også har et tæt praktisk samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

4. Missionschefen udpeger sikkerhedsansvarlige for missionens provinsniveauer og regionale niveauer, der med referat til SMSO'en har ansvaret for den daglige forvaltning af samtlige sikkerhedsaspekter af de respektive elementer i missionen.

5. EUPOL AFGHANISTAN's personale gennemgår obligatorisk sikkerhedstræning, inden de tiltræder deres stilling, i overensstemmelse med OPLAN'en. De følger også jævnligt genopfriskningskurser i selve indsatsområdet, som organiseres af SMSO'en.

6. Missionschefen sikrer beskyttelsen af EU's klassificerede informationer i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2011/292/EU af 31. marts 2011 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (*).

(*) EUT L 141 af 27.5.2011, s. 17.»

5) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPOL AFGHANISTAN for perioden fra den 31. maj 2010 til den 31. juli 2011 udgør 54 600 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPOL AFGHANISTAN for perioden fra den 1. august 2011 til den 31. juli 2012 udgør 60 500 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPOL AFGHANISTAN for perioden fra den 1. august 2012 til den 31. maj 2013 udgør 56 870 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPOL AFGHANISTAN for perioden fra den 1. juni 2013 til den 31. december 2014 udgør 108 050 000 EUR.»

6) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Videregivelse af informationer

1. Den højtstående repræsentant har bemyndigelse til i overensstemmelse med afgørelse 2011/292/EU at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter, der er udarbejdet med henblik på missionen, til NATO/ISAF. Der udarbejdes lokale tekniske ordninger for at lette dette.

2. Den højtstående repræsentant har om nødvendigt og i overensstemmelse med missionens behov og afgørelse 2011/292/EU bemyndigelse til at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »CONFIDENTIEL UE«, der er udarbejdet med henblik på missionen, til tredjelande, der er tilknyttet nærværende afgørelse.

3. Den højtstående repræsentant har om nødvendigt og i overensstemmelse med missionens operative behov og afgørelse 2011/292/EU bemyndigelse til at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, der er udarbejdet med henblik på missionen, til UNAMA. Der udarbejdes lokale ordninger med henblik herpå.

4. Den højtstående repræsentant har, hvis der er et specifikt og umiddelbart operativt behov derfor, også bemyndigelse til i overensstemmelse med afgørelse 2011/292/EU at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, der er udarbejdet med henblik på missionen, til værtsstaten. Der udarbejdes ordninger mellem den højtstående repræsentant og værtsstatens kompetente myndigheder med henblik herpå.

5. Den højtstående repræsentant har bemyndigelse til at videregive EU's ikkeklassificerede dokumenter vedrørende Rådets forhandlinger om missionen, som er omfattet af tavshedspligt i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden (*), til tredjelande, der er tilknyttet denne afgørelse.

6. Den højtstående repræsentant kan delegere de i stk. 1, 2, 3 og 5 omhandlede beføjelser samt muligheden for at indgå de i stk. 4 nævnte ordninger til personer under sin myndighed, til den øverstbefalende for de civile operationer og/eller til missionschefen.

(*) Rådets afgørelse 2009/937/EU af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).»

7) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»Den anvendes fra den 31. maj 2010 til den 31. december 2014.»

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2013.

På Rådets vegne

C. ASHTON

Formand

RÅDETS AFGØRELSE 2013/241/FUSP**af 27. maj 2013****om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo ⁽¹⁾, EULEX KOSOVO**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

Artikel 16, stk. 1, i fælles aktion 2008/124/FUSP affattes således:

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

»1. Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO indtil den 14. oktober 2010 fastsættes til 265 000 000 EUR.

ud fra følgende betragtninger:

Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. oktober 2010 til den 14. december 2011 fastsættes til 165 000 000 EUR.

(1) Den 4. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO ⁽²⁾.

Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. december 2011 til den 14. juni 2012 fastsættes til 72 800 000 EUR.

(2) Den 5. juni 2012 vedtog Rådet afgørelse 2012/291/FUSP ⁽³⁾ om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP og om forlængelse af EULEX KOSOVO indtil den 14. juni 2014.

Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2012 til den 14. juni 2013 fastsættes til 111 000 000 EUR.

(3) Det finansielle referencebeløb dækker perioden indtil den 14. juni 2013. Fælles aktion 2008/124/FUSP bør ændres for at fastsætte et nyt finansielt referencebeløb for perioden fra den 15. juni 2013 til den 14. juni 2014.

Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2013 til den 14. juni 2014 fastsættes til 110 000 000 EUR.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

(4) EULEX KOSOVO gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. traktatens artikel 21.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2013.

(5) Fælles aktion 2008/124/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

På Rådets vegne

C. ASHTON

Formand

⁽¹⁾ Denne betegnelse berører ikke holdningerne til status og er i overensstemmelse med UNSCR 1244/99 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽²⁾ EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ EUT L 146 af 6.6.2012, s. 46.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 22. maj 2013****om udarbejdelse af en model for nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU**

(meddelt under nummer C(2013) 2882)

(EØS-relevant tekst)

(2013/242/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU ⁽¹⁾ samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, særlig artikel 24, stk. 2, og bilag XIV hertil, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge direktiv 2012/27/EU skal medlemsstaterne indsende nationale energieffektivitetshandlingsplaner senest den 30. april 2014 og derefter hvert tredje år. Disse planer skal omfatte væsentlige foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og forventede og/eller opnåede energibesparelser, herunder besparelser inden for energiforsyning, -transmission og -distribution samt i slutanvendelsen af energi, med henblik på at nå de energieffektivitetsmål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU. De nationale energieffektivitetshandlingsplaner skal minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag XIV, del 2, i direktiv 2012/27/EU. De nationale energieffektivitetshandlingsplaner suppleres med opdaterede skøn over det forventede samlede primærenergiforbrug i 2020 og det forventede primærenergiforbrug i de sektorer, der er angivet i bilag XIV, del 1, til direktiv 2012/27/EU.
- (2) I henhold til artikel 24, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2012/27/EU tilvejebringer Kommissionen en vejledende

model for de nationale energieffektivitetshandlingsplaner, som skal vedtages efter den rådgivningsprocedure, der henvises til i artikel 26, stk. 2, i direktivet. Ifølge artikel 26, stk. 1, i direktivet bistår Kommissionen af et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾, og ifølge artikel 26, stk. 2, skal artikel 4 i nævnte forordning anvendes.

- (3) Foranstaltningerne i denne afgørelse tager i høj grad hensyn til drøftelserne i energieffektivitetsudvalget —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den model for de nationale energieffektivitetshandlingsplaner, som kræves i henhold til artikel 24, stk. 2, og bilag XIV til direktiv 2012/27/EU, og som er anført i bilaget til denne afgørelse, vedtages.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. maj 2013.

På Kommissionens vegne

Günther OETTINGER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

BILAG

**MODEL FOR OBLIGATORISKE ELEMENTER
NATIONAL ENERGIEFFEKTIVITETSHANDLINGSPLAN**

Indsæt datoen for planen her (*Bemærk: Første plan skal være indgivet senest den 30. april 2014*)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning
2. Overblik over nationale mål for energieffektivitet og energibesparelser
 - 2.1. Nationalt energieffektivitetsmål for 2020
 - 2.2. Yderligere energieffektivitetsmål
 - 2.3. Primærenergibesparelser
 - 2.4. Endelige energibesparelser
3. Politiktiltag til implementering af EED
 - 3.1. Horisontale foranstaltninger
 - 3.1.1. Ordninger for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag (EED's artikel 7 og bilag XIV, del 2 3.2)
 - 3.1.2. Energisyn og energiledelsessystemer (EED's artikel 8)
 - 3.1.3. Måling og fakturering (EED's artikel 9-11)
 - 3.1.4. Forbrugeroplysningsprogrammer og uddannelse (EED's artikel 12 og 17)
 - 3.1.5. Eksisterende kvalifikations-, akkrediterings- og attesteringsordninger (EED's artikel 16)
 - 3.1.6. Energitjenester (EED artikel 18)
 - 3.1.7. Andre horisontale energieffektivitetsforanstaltninger (EED's artikel 19 og 20)
 - 3.2. Bygningernes energieffektivitet
 - 3.2.1. Strategi for renovering af bygninger (EED's artikel 4)
 - 3.2.2. Anden form for energieffektivitet i bygningssektoren
 - 3.3. Energieffektivitet i offentlige organer
 - 3.3.1. Statsforvaltningens bygninger (EED's artikel 5)
 - 3.3.2. Andre offentlige organers bygninger (EED's artikel 5)
 - 3.3.3. Offentlige organers indkøb (EED's artikel 6)
 - 3.4. Andre energieffektivitetsforanstaltninger vedrørende slutanvendelsen af energi, herunder inden for industri og transport
 - 3.5. Fremme af effektiv opvarmning og køling
 - 3.5.1. Omfattende vurdering (EED's artikel 14)
 - 3.5.2. Andre foranstaltninger vedrørende effektiv opvarmning og afkøling (EED's artikel 14)
 - 3.6. Energiomformning, -transmission og -distribution samt efterspørgselsreaktion
 - 3.6.1. Energieffektivitetskriterier i nettaksterne og netreglerne (EED's artikel 15)
 - 3.6.2. Fremme af efterspørgselsreaktion (EED's artikel 15)
 - 3.6.3. Energieffektivitet i netudformning og netregler (EED's artikel 15)

1. Indledning

Denne model præciserer, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal meddele i deres nationale energieffektivitets-handlingsplaner om foranstaltninger, der er vedtaget eller forventes vedtaget med henblik på at implementere hovedelementerne i energieffektivitetsdirektivet («EED», 2012/27/EU), jf. artikel 24, stk. 2, i direktivet og bilag XIV hertil. Hvis der i modellen er angivet obligatoriske elementer, der skal oplyses, henvises der således ikke til foranstaltninger, der ikke er vedtaget eller ikke er planlagt af medlemsstaterne. Modellen er en vejledende model for medlemsstaternes nationale energieffektivitetsplaner, jf. artikel 24, stk. 2, andet afsnit, i EED.

Hvis teksten i modellen henviser til oplysninger, der skal meddeles i den første og/eller anden nationale energi-effektivitetshandlingsplan, afspejler dette EED's ordlyd, og hvis der ikke er en sådan henvisning, skal oplysningerne meddeles i første og alle efterfølgende nationale energieffektivitetshandlingsplaner.

Denne model suppleres med en vejledning om nationale energieffektivitetshandlingsplaner [*references to be inserted of the linked Commission Staff Working Paper which provides further advice*].

2. Overblik over nationale mål for energieffektivitet og energibesparelser

2.1. Nationalt energieffektivitetsmål for 2020

- 1) Angiv det vejledende nationale energieffektivitetsmål for 2020, jf. artikel 3, stk. 1, i EED (EED's artikel 3, stk. 1 og bilag XIV, del 2.1).
- 2) Angiv målets forventede konsekvenser for det samlede primærenergiforbrug og endelige energiforbrug i 2020 og redegør for, hvordan og på grundlag af hvilke data dette er beregnet (EED's artikel 3, stk. 1).
- 3) Giv et skøn over det forventede samlede primærenergiforbrug i 2020 og det forventede primærenergiforbrug i de enkelte sektorer (EED's artikel 24, stk. 2, og bilag XIV, del 2.2).

2.2. Yderligere energieffektivitetsmål

Angiv eventuelle yderligere nationale mål for energieffektivitet, hvad enten de vedrører den samlede økonomi eller specifikke sektorer (EED's bilag XIV, del 2.1).

2.3. Primærenergibesparelser

Giv et overblik over de primærenergibesparelser, der er opnået på rapporteringstidspunktet, samt skøn over de forventede besparelser inden 2020 (EED's artikel 3, stk. 1, artikel 24, stk. 2, og bilag XIV, del 2.2.a)).

2.4. Endelige energibesparelser

- 1) Med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF ⁽¹⁾ oplyses i første og anden nationale energieffektivitetshandlingsplan, hvilke endelige energibesparelser der er opnået, og hvilke besparelser i slut-anvendelser der forventes inden 2016 (artikel 4, stk. 1 og 2 i direktiv 2006/32/EF samt EED's bilag XIV, del 2.2.b)).
- 2) Med henblik på direktiv 2006/32/EF angives i første og anden nationale energieffektivitetshandlingsplan, hvilken måle- og/eller beregningsmetode der anvendes til beregning af energibesparelser (EED's bilag XIV, del 2.2.b), andet afsnit).

3. Politiktiltag til implementering af EED

3.1. Horisontale foranstaltninger

3.1.1. Ordninger for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag (EED's artikel 7 og bilag XIV, del 2 3.2)

- 1) Oplys hvilke samlede energibesparelser i forpligtelsesperioden der skal til for at opfylde de mål, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og eventuelt om, hvordan mulighederne i artikel 7, stk. 2 og 3, udnyttes (EED's artikel 7 og bilag XIV, del 2.2.a)).
- 2) Beskriv kort den nationale ordning for energispareforpligtelser, jf. artikel 7, stk. 1, herunder hvordan over-vågning og verifikation sikres (EED's artikel 7, stk. 1 og 6, artikel 20, stk. 6, og bilag XIV, del 2.3.2).

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

- 3) Beskriv de alternative politiktiltag, der er vedtaget i medfør af artikel 7, stk. 9, og artikel 20, stk. 6, herunder hvordan overvågning og verifikation sikres, og hvordan deres ækvivalens sikres (*EED's artikel 7, stk. 9 og 10, artikel 20, stk. 6, og bilag XIV, del 2.3.2*).
- 4) Oplys om muligt, hvilke offentliggjorte energibesparelser der er opnået som følge af ordningen for energispareforpligtelser (*EED's artikel 7, stk. 6 og 8, og bilag XIV, del 2.2.a*)).
- 5) Oplys om muligt, hvilke offentliggjorte energibesparelser der er opnået som følge af alternative politiktiltag (*EED's artikel 7, stk. 10, og bilag XIV, del 2.2.a*)).
- 6) Beskriv nærmere de nationale koefficienter, der er valgt i overensstemmelse med EED's bilag IV (*EED's bilag XIV, del 2.3.2*).
- 7) Beskriv eventuelle andre metoder, der anvendes i stedet for den, der er anført i EED's bilag V, del 2.e), og som benyttes til at tage højde for energibesparelsernes levetid, og redegør for, hvordan det sikres, at sådanne metoder fører til mindst den samme totale mængde besparelser (*EED's bilag V 2.e*)).

3.1.2. Energisyn og energiledelsessystemer (EED's artikel 8)

Giv et overblik over de foranstaltninger, der er planlagt eller allerede truffet for at fremme energisyn og energiledelsessystemer, herunder oplysninger om antallet af energisyn, der er gennemført, navnlig om dem, der er gennemført i store virksomheder, og angiv det samlede antal store virksomheder på medlemsstatens område og antallet af virksomheder, som artikel 8, stk. 5, finder anvendelse på (*EED's bilag XIV, del 2.3.3*).

3.1.3. Måling og fakturering (EED's artikel 9-11)

Beskriv de foranstaltninger, der er gennemført, og de planlagte foranstaltninger, der er vedtaget eller forventes vedtaget vedrørende måling og fakturering (*EED's artikel 9, 10, og 11, samt bilag XIV, del 2.2, første sætning*).

3.1.4. Forbrugeroplysningsprogrammer og uddannelse (EED's artikel 12 og 17)

Beskriv de foranstaltninger, der er vedtaget eller forventes vedtaget for at fremme og lette en effektiv brug af energi hos små og mellemstore virksomheder og private kunder (*EED's artikel 12 og 17 samt bilag XIV, del 2.2, første sætning*).

3.1.5. Eksisterende kvalifikations-, akkrediterings- og attesteringsordninger (EED's artikel 16)

Beskriv eksisterende eller planlagte attesterings- eller akkrediteringsordninger eller tilsvarende kvalifikationsordninger (herunder om nødvendigt uddannelsesprogrammer) for leverandører af energitjenester, energisyn, ansvarlige for energistyringen og montører af energirelaterede bygningsdele, jf. definitionen i artikel 2, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ (*EED's artikel 16 og bilag XIV, del 2.3.7*).

3.1.6. Energitjenester (EED artikel 18)

- 1) Beskriv de foranstaltninger, der er vedtaget eller forventes vedtaget for at fremme energitjenester. Beskrivelsen skal omfatte et internetlink til listen over eksisterende leverandører af energitjenester og deres kvalifikationer (*EED's bilag XIV, del 2.2, første sætning, og bilag XIV, del 2.3.8*).
- 2) Forelæg en kvalitativ undersøgelse af det nationale marked for energitjenester vedrørende den nuværende og fremtidige udvikling af markedet (*EED's artikel 18, stk. 1, litra e*)).

3.1.7. Andre horisontale energieffektivitetsforanstaltninger (EED's artikel 19 og 20)

- 1) Angiv i den første nationale energieffektivitetshandlingsplan, hvilke energieffektivitetsforanstaltninger der er truffet for at gennemføre artikel 19 i EED. Angiv navnlig en liste over de reguleringsmæssige og ikke-reguleringsmæssige foranstaltninger, der er truffet for at fjerne hindringer for energieffektivitet (f.eks. fordelingen af incitamenter mellem flere ejere af en bygning, offentlige indkøb og årlig budgettering og regnskabsføring i offentlige organer) (*EED's artikel 19 og bilag XIV, del 2.3.9*).

⁽¹⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

- 2) Giv oplysninger om den nationale energisparefond (EED's artikel 20 og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3.2. *Bygningernes energieffektivitet*
- 3.2.1. Strategi for renovering af bygninger (EED's artikel 4)
- Anfør den nationale langsigtede strategi for renovering af bygninger (EED's artikel 4, sidste afsnit).
- 3.2.2. Anden form for energieffektivitet i bygningssektoren
- Beskriv nærmere, hvilke foranstaltninger der er truffet for at opnå betydelige energieffektivitetsforbedringer i bygninger med henblik på at opfylde de nationale energieffektivitetsmål, jf. artikel 3, stk. 1 (EED's artikel 24, stk. 2, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3.3. *Energieffektivitet i offentlige organer*
- 3.3.1. Statsforvaltningens bygninger (EED's artikel 5)
- Giv oplysninger om den offentliggjorte fortegnelse over opvarmede og afkølede statslige bygninger (EED's artikel 5, stk. 5, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3.3.2. Andre offentlige organers bygninger (EED's artikel 5)
- 1) Beskriv, hvilke foranstaltninger der er truffet eller forventes truffet for at anspore offentlige organer og offentligretlige organisationer inden for socialt boligbyggeri til at vedtage energieffektivitetsplaner, som viser den rolle, offentlige organer spiller som forbillede med hensyn til bygningers energieffektivitet (EED's artikel 5, stk. 7, litra a), og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 2) Giv en liste over de offentlige organer, der har udarbejdet en energieffektivitetsplan (EED's bilag XIV, del 2.3.1).
- 3.3.3. Offentlige organers indkøb (EED's artikel 6)
- Beskriv, hvilke skridt der er taget eller forventes taget for at sikre, at statsforvaltningen køber produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet (EED's artikel 6, stk. 1), samt hvilke foranstaltninger der er truffet eller forventes truffet for at tilskynde andre offentlige organer til at gøre det samme (EED's artikel 6, stk. 3, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3.4. *Andre energieffektivitetsforanstaltninger vedrørende slutanvendelsen af energi, herunder inden for industri og transport*
- 1) Beskriv nærmere, hvilke foranstaltninger der er truffet for at opnå betydelige energieffektivitetsforbedringer i industrien med henblik på at opfylde de nationale energieffektivitetsmål, jf. artikel 3, stk. 1 (EED's artikel 24, stk. 2, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 2) Beskriv nærmere, hvilke foranstaltninger der er truffet for at opnå betydelige energieffektivitetsforbedringer i godstransporten med henblik på at opfylde de nationale energieffektivitetsmål, jf. artikel 3, stk. 1 (EED's artikel 24, stk. 2, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3) Beskriv nærmere, hvilke andre væsentlige energieffektivitetsforanstaltninger vedrørende slutanvendelsen der bidrager til opfyldelsen af de nationale energieffektivitetsmål og som ikke er beskrevet andre steder i den nationale energieffektivitetshandlingsplan (EED's artikel 24, stk. 2, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3.5. *Fremme af effektiv opvarmning og køling*
- 3.5.1. Omfattende vurdering (EED's artikel 14)
- 1) I anden nationale energieffektivitetshandlingsplan og i de efterfølgende nationale energieffektivitetshandlingsplaner gives en vurdering af de fremskridt, der er gjort med at foretage den omfattende vurdering af potentialet for at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling, jf. artikel 14, stk. 1 (EED's artikel 14, stk. 1, og bilag XIV, del 2.3.4).
- 2) Beskriv den procedure og metode, der er anvendt til at foretage en cost-benefit-analyse med henblik på at opfylde kriterierne i EED's bilag IX (EED's artikel 14, stk. 3, bilag IX, del 1, sidste afsnit, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).

3.5.2. Andre foranstaltninger vedrørende effektiv opvarmning og afkøling (EED's artikel 14)

Beskriv de foranstaltninger, strategier og politikker, herunder programmer og planer, der er indført på nationalt, regionalt og lokalt plan for at udvikle det økonomiske potentiale i kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling og andre effektive opvarmnings- og kølingssystemer samt brugen af opvarmning og køling fra spildvarme og vedvarende energikilder.

3.6. *Energiomformning, -transmission og -distribution samt efterspørgselsreaktion*

3.6.1. Energieffektivitetskriterier i nettaksterne og netreglerne (EED's artikel 15)

- 1) Beskriv de planlagte eller vedtagne foranstaltninger, der skal sikre, at man får fjernet incitamenter i takster, som er skadelige for den samlede effektivitet i energiproduktionen, -transmissionen, -distributionen og -forsyningen, eller som kan hindre efterspørgselsreaktionens deltagelse på balancemarkederne og inden for indkøb af hjælpepejdelser (EED's artikel 15, stk. 4, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 2) Beskriv de foranstaltninger, der er planlagt eller vedtaget for at give netværksoperatører incitament til at forbedre effektiviteten i udformningen og driften af infrastrukturen (EED's artikel 15, stk. 4, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).
- 3) Beskriv de planlagte eller vedtagne foranstaltninger, der skal sikre, at leverandørerne forbedrer forbrugernes inddragelse i systemeffektiviteten, herunder efterspørgselsreaktionen, (EED's artikel 15, stk. 4, og bilag XIV, del 2.2, første sætning).

3.6.2. Fremme af efterspørgselsreaktion (EED's artikel 15)

Beskriv de øvrige foranstaltninger, der er vedtaget eller planlagt for at gøre det muligt at udvikle efterspørgselsreaktionen, herunder dem, der vedrører takster, som understøtter dynamisk prissætning (EED's bilag XI.3 og bilag XIV, del 2.3.6).

3.6.3. Energieffektivitet i netudformning og netregler (EED's artikel 15)

Oplys, hvilke fremskridt der er gjort med vurderingen af energieffektivitetspotentialet i den nationale gas- og elinfrastruktur, hvilke foranstaltninger og investeringer der er vedtaget og planlagt med henblik på indførelsen af omkostningseffektive forbedringer af energieffektiviteten i netinfrastrukturen, samt hvilken tidsplan der er for deres indførelse (EED's artikel 15, stk. 2, og bilag XIV, del 2.3.5).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 24. maj 2013

om midlertidig undtagelse fra oprindelsesreglerne i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for at tage hensyn til Swazilands særlige situation vedrørende ferskner, pærer og ananas

(meddelt under nummer C(2013) 2906)

(2013/243/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

forordning (EF) nr. 1528/2007. Det færdige produkt opfylder dermed ikke reglerne i dette bilag.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 4, i bilag II dertil, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 23. april 2012 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse 2012/213/EU⁽²⁾ om midlertidig undtagelse fra oprindelsesreglerne i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007 for at tage hensyn til Swazilands særlige situation vedrørende ferskner, pærer og ananas.
- (2) I henhold til artikel 36 i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007 anmodede Swaziland den 28. februar 2013 Kommissionen om en ny, toårig undtagelse fra oprindelsesreglerne i nævnte bilag fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2014. Anmodningen omfatter en samlet mængde på 780 tons ferskner, pærer og blandinger af ferskner og/eller pærer og/eller ananas i frugtsaft med KN-kode ex 2008 70 98, 2008 40 90 og ex 2008 97 98.
- (3) Ifølge oplysningerne fra Swaziland er landet ude af stand til at overholde de oprindelsesregler, der er fastsat i tillæg 1 i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007, som bl.a. kræver, at alle anvendte materialer henhører under en anden position end det færdige produkt. Da landet ikke selv producerer ferskner og pærer i kommercielt omfang, importerer Swaziland både ferskner og pærer uden oprindelsesstatus, som er skåret i tern og lagt i saft uden sukker, og som henhører under KN-kode ex 2008 70 92 og 2008 40 90, fra nabolandet Sydafrika med henblik på forarbejdning. De færdige produkter er også udelukket fra kumulation med Sydafrika, jf. artikel 6, stk. 7, i bilag II til

- (4) Ifølge artikel 36 i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007 skal Kommissionen imødekomme enhver anmodning om undtagelse fra AVS-stater, der er behørigt begrundet efter denne artikel, og som ikke kan påføre en etableret erhvervsgren i Unionen alvorlig skade.
- (5) I overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra b), i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007 anmoder Swaziland om mere tid til at forberede landets overholdelse af reglerne for oprindelsesstatus, idet erhvervsdrivende er ved at foretage et forsøg, hvor friske ferskner og/eller pærer fra Sydafrika skrælles, skæres og pakkes i beholdere i koldt vand og i denne afkølede tilstand transporteres til Swaziland til forarbejdning. Anvendelsen af sådanne materialer henhørende under kapitel 8 i det harmoniserede system vil kunne gøre det muligt for det færdige produkt, som fremstilles i Swaziland, at overholde ovennævnte regel.
- (6) Swaziland har forklaret, at der er behov for at imødekomme de europæiske køberes efterspørgsel efter en række konserverprodukter, herunder begrænsede mængder pærer og ferskner, der ikke dyrkes i landet. Hvis de europæiske detailhandlere ikke kan købe hele produktsortimentet fra deres leverandør i Swaziland, vil det kunne føre til, at landet mister sit salg af beholdere med frugtelé, ananas og citrusfrugt.
- (7) Eftersom Swaziland har brug for mere tid til at forberede sin overholdelse af oprindelsesreglerne, bør der indrømmes en midlertidig undtagelse. Den midlertidige undtagelse skal kun gælde, indtil de begunstigede virksomheder er i stand til at overholde reglerne, jf. artikel 36, stk. 2, i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007.
- (8) For at Swaziland kan udnytte de tilladte mængder fuldt ud og for at tage højde for, at landet kun kunne udnytte den seneste undtagelse i sidste halvdel af 2012, bør den midlertidige undtagelse gælde med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2013.
- (9) Ifølge artikel 36, stk. 4, i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007 vil en midlertidig undtagelse fra oprindelsesreglerne ikke skabe større forstyrrelser for virksomheder i EU, hvis en række betingelser vedrørende mængder, overvågning og varighed overholdes.

⁽¹⁾ EUT L 348 af 31.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 113 af 25.4.2012, s. 12.

- (10) Det er derfor behørigt begrundet at indrømme en midlertidig undtagelse fra artikel 36, stk. 1, litra b), i bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007.
- (11) Ifølge oplysninger fra Swaziland var eksporten af produkter henhørende under HS-position 2008 under undtagelsen cirka 250 tons i perioden fra juli til december 2012. De mængder, der skal tildeles for 2013 og 2014, bør svare til denne udnyttelse. Det er passende at fastsætte en årlig mængde på 500 tons, så de eksisterende virksomheder kan fortsætte deres eksport til Unionen.
- (12) Den midlertidige toårige undtagelse for Swaziland omfatter følgelig en årlig mængde på 500 tons ferskner, pærer og blandinger af ferskner og/eller pærer og/eller ananas i frugtsaft med KN-kode ex 2008 70 98, 2008 40 90 og ex 2008 97 98.
- (13) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾ er der fastsat bestemmelser om forvaltningen af toldkontingenter. For at sikre en effektiv forvaltning i tæt samarbejde mellem myndighederne i Swaziland, toldmyndighederne i medlemsstaterne og Kommissionen bør disse regler finde tilsvarende anvendelse på de mængder, som importeres inden for rammerne af den undtagelse, der indrømmes ved denne afgørelse.
- (14) Med henblik på en effektiv overvågning af undtagelsens anvendelse bør myndighederne i Swaziland med regelmæssige mellemrum meddele Kommissionen oplysninger om udstedte EUR.1-varecertifikater.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som undtagelse fra bilag II til forordning (EF) nr. 1528/2007 og i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra b), i dette bilag betragtes ferskner, pærer og blandinger af ferskner og/eller pærer og/eller ananas i frugtsaft henhørende under KN-kode ex 2008 70 98, 2008 40 90 og ex 2008 97 98, til hvis produktion der anvendes ferskner uden oprindelsesstatus, som er skåret i tern og lagt i saft uden sukker, og som henhører under KN-kode ex 2008 70 92, samt pærer uden oprindelsesstatus, som er skåret i tern og lagt i saft uden sukker, og som henhører under KN-kode 2008 40 90, som produkter med oprindelsesstatus i Swaziland, jf. de i artikel 2-5 i afgørelsen fastsatte betingelser.

Artikel 2

Undtagelsen i artikel 1 gælder for de i bilaget anførte produkter og mængder, der angives til fri omsætning i EU fra Swaziland i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2014.

Artikel 3

De i bilaget anførte mængder forvaltes efter bestemmelserne i artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 4

Toldmyndighederne i Swaziland træffer de nødvendige foranstaltninger for at føre mængdekontrol med eksporten af de produkter, der er nævnt i artikel 1.

Alle de EUR.1-varecertifikater, som de udsteder for de i artikel 1 anførte produkter, skal indeholde en henvisning til denne afgørelse.

De kompetente myndigheder i Swaziland sender inden udgangen af den måned, der følger efter hvert kvartal, Kommissionen en opgørelse over de mængder, for hvilke der i medfør af denne afgørelse er udstedt EUR.1-varecertifikater med angivelse af certifikaternes løbenumre.

Artikel 5

I rubrik 7 i de EUR.1-varecertifikater, der udstedes i henhold til denne afgørelse, anføres følgende:

»Derogation — Implementing Decision 2013/243/EU«.

Artikel 6

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2014.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 2013.

På Kommissionens vegne
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

BILAG

Løbe-nummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Periode	Samlet årlig mængde (tons)
09.1628	2008 40 90	Pærer	1.1.2013- 31.12.2013	500
	ex 2008 70 98	Ferskner		
	ex 2008 97 98	Blandinger af ferskner og/eller pærer og/eller ananas i frugtsaft	1.1.2014- 31.12.2014	500

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende*

Fra den 1. juli 2013 anses kun den elektroniske udgave af EU-Tidende for autentisk og retsgyldig, jf. Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT L 69 af 13.3.2013, s. 1).

Hvis det på grund af uforudsete og ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt at offentliggøre den elektroniske udgave af EU-Tidende, anses den trykte udgave for autentisk og retsgyldig, jf. vilkår og betingelser i forordning (EU) nr. 216/2013, artikel 3.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA